72ste JAARGANG No. 9477 ZATERDAG 26 NOVEMBER 19[illegible]

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

De rapportage-kwestie in de Ver. Naties

Resolutie van Brazilië en Ver. Staten keurt Nederlands voorstel goed

Amerikaanse afgevaardigde onder indruk van vindingrijkheid waarmede oplossing is gevonden

New York. — Brazilië en de Verenigde Staten dienden bij de Beheerschapscommissie van de Verenigde Staten gezamenlijk een resolutie in, die het Nederlandse voorstel goedkeurt om het geven van inlichtingen aan deze commissie over Suriname en de Antillen te beëindigen. Deze resolutie steunt het Nederlandse standpunt dat het blijven verstrekken van deze inlichtingen, alsof het niet-zelfbesturende landen betrof, niet juist moet worden geacht.

In de door de Braziliaanse vertegenwoordiger Barretto Leite Filho ingediende resolutie wordt gesteld:

1. De Algemene Vergadering heeft uit de overgelegde stukken en gegeven uiteenzettingen de overtuiging opgedaan, dat de volkeren van Suriname en de Nederlandse Antillen door middel van in vrijheid gekozen vertegenwoordigende lichamen de nieuwe grondwettelijke status, die zij thans genieten, goedkeuren.

2. Zij geeft in verband met het voorafgaande uiting aan de mening dat het verstrekken van inlichtingen volgens artikel 73E van het Handvest, niet meer geschikt moet worden geacht.

De Amerikaanse afgevaardigde Bell gaf een toelichting, waarin hij zeide, dat de Verenigde Staten overtuigd zijn, dat de status van zelfbestuur, die Suriname en de Nederlandse Antillen hebben verworven, erkenning behoeft. Bell zeide onder de indruk te zijn van de vindingrijkheid waarmee de oplossing is gevonden, die Suriname en de Antillen de vrijheid van handelen schenkt, die zij wensen, terwijl de voordelen van de samenwerking met de grotere staat Nederland, gehandhaafd blijven. „Dit is een ongeëvenaarde oplossing van een vraagstuk, dat zich nimmer voor de tweede maal in dezelfde vorm voordoet, namelijk van het verschaffen van vrije politieke instellingen aan de kleinere volken in de wereld op een wijze die hun vrijheid handhaaft en waarborgt" — aldus Bell. „Er bestaat geen twijfel dat de volkeren van Suriname en de Antillen uit vrije wil hun nieuwe grondwettige status ten volle goedkeuren" — zo voegde hij er aan toe.

Uruguay diende op de resolutie een amendement in, waarin wordt voorgesteld een clausule toe te voegen, waarin de Verenigde Naties wordt verzocht voor ogen te houden „dat het de bevoegdheid van de Algemene Vergadering is om uit te maken of een niet zelfbesturend gebied volledige mate van zelfbestuur heeft bereikt volgens artikel 11 van het Handvest.

Over dit amendement werd verder niet meer gesproken en het overige gedeelte van de middagzitting verliep met het stellen van vragen aan de Nederlandse delegatie.

Hedenmiddag zal opnieuw worden vergaderd en dan zullen de gestelde vragen door de Nederlandse delegatie worden beantwoord.

Gelukwensen van Koningin Juliana aan Koning Haakon

's-Gravenhage. — H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden verzonden telegrafische gelukwensen aan Z.M. Koning Haakon van Noorwegen, bij diens vijftig-jarige regeringsjubileum.

Costarikeins consul te Oranjestad (Aruba)

's Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is Mario Morales Carrasco erkend en toegelaten op voet van vreemdeling als honorair consul van Costa Rica te Oranjestad, Aruba.

Besprekingen tussen Nederland en Indonesie kwestie Nieuw Cuinea in Ver. Naties kwestie Nieuw Cuinea en Ver. Naties

's-Gravenhage. — Enkele Nederlandse bladen hebben deze week het bericht gepubliceerd, dat bij de voorbesprekingen tussen de Indonesische minister Utoyo Ramlan en minister Luns, de laatste de eis zou hebben gesteld, dat de kwestie Nieuw Guinea door Indonesië van de agenda van de politieke commissie van de Verenigde Naties moet worden afgevoerd, alvorens de besprekingen in Nederland op ministrieel niveau tussen Nederland en Indonesië zouden kunnen beginnen.

Vanmorgen heeft een woordvoerder van het Nederlandse departement van buitenlandse zaken deze berichten „vierkant" tegengesproken. Deze voorwaarde, zo zeide hij, is bepaald niet aan de Indonesiërs gesteld.

De woordvoerder van buitenlandse zaken deelde voorts mede, dat de behandeling van de kwestie Nieuw Guinea in de Verenigde Staten los gezien moet worden van de besprekingen in Den Haag. Nederland heeft zich van het begin af aan principieel verzet tegen elk gesprek over de souvereiniteit over Nieuw Guinea en zal zich ook verzetten tegen iedere bemoeienis van de Verenigde Naties ter zake.

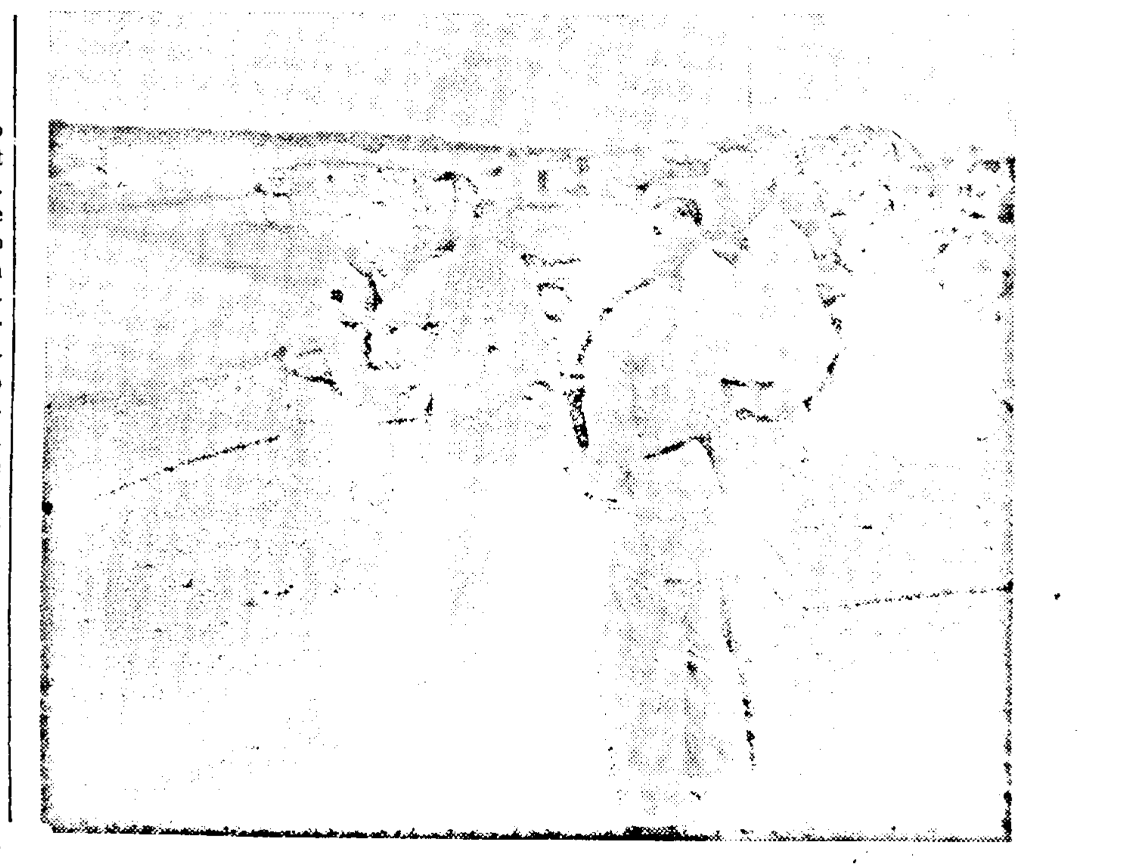
Wanneer binnenkort deze zaak in behandeling komt, is het te verwachten, dat minister Luns naar New York zal gaan om persoonlijk de behandeling er van op zich te nemen.

Over de voorbesprekingen met Indonesië zelf deelde de woordvoerder mede, dat deze zo ver zijn gevorderd, dat een begin is gemaakt met de uitwisseling van gedachten over agendapunten, die een vruchtbaar overleg mogelijk zouden kunnen maken.

Horacio Hoyer was jarig

Willemstad. — De heer Horacio (Radio) Hoyer vierde gisteren het heuglijke feit van zijn verjaardag. Reeds in de vroege ochtend werden de eerste bloemstukken naar de studio gezonden terwijl veel bewijzen van vriendschap ontvangen mochten worden gedurende de dag. Het was weer eens een duidelijk bewijs van de sympatie, die de luisteraars van Radio Hoyer voor de directeur van dit radiostation gevoelen. Des avonds kwamen vele vrienden naar de studio waar de heer Hoyer een speciaal programma werd aangeboden. Jammer was, dat "Estrellas del Caribe" wegens ziekte van enkele zijner leden het geplande programma niet kon brengen.

Tjodoor en Wanita traden wel op en zij deden dit met veel plezier. De verjaarsdagliedjes brachten er de stemming goed in. Een speciaal juke-box-programma, waaraan drie prijzen verbonden waren, viel zeer in de smaak bij de luisteraars. De telefoon belde achter elkaar door. Radio Hoyer zond uit tot 12 uur des avonds waarmede een einde kwam aan deze goed gevierde verjaardag van Horacio Hoyer. Ook de "Amigoe di Curaçao" wenst hem nog vele jaartjes.

In tegenwoordigheid van de wnd. Gezaghebber van Curaçao, de heer C. Kroon heeft de heer Ivan Moreno gistermiddag een nieuwe brandweerwagen aan het Eilandsbestuur overgedragen. Hier zien wij de Gedeputeerde bij het uittesten van de brandspuit. Op de achtergrond de nieuwe aanwinst.

Curacaose brandweer neemt nieuwe spuit in gebruik

Negen seconden na stilstand van wagen komt eerste „foam"

Willemstad. — De Brandweer te Curaçao is een nieuwe brandspuit rijker geworden Deze prachtige Chevrolet-wagen werd gisteren officieel overgenomen van de fa Moreno Brandao & Sons, welke op Mundo Nobo bij de Garage vertegenwoordigd was in de persoon van de heer Ivan Moreno, directeur van de fa Moreno Brandao & Sons N.V. Verder was bij deze overdracht aanwezig de wnd Gezaghebber Ciro Kroon, de Commissaris van Politie G. J. Botterweg, hoofdinspecteur P. Paul en natuurlijk de heer Doorenbos en zijn helpers. De heer Doorenbos vertelde het gezelschap enkele der technische snufjes, die deze nieuwe spuit bezit, waarna het gezelschap zich naar het terrein achter de Johan Mauritsschool begaf om de spuit te proberen.

De nieuwe brandspuit heeft een hoge- en een lage druk-systeem, terwijl 2200 liter schuim (het zg. Foam) in enkele minuten kan worden verspoten.

De bustertank heeft een inhoud van 300 gallon. De brandspuit-apparaten zijn van Darley-Champion.

De Brandweer was verder trots te kunnen demonstreren de nieuwe schuimbluswagen, die door de mensen van de brandweer en de garage van Mundo Nobo is gebouwd. Het betreft hier een oud chasis met motor, dat werd omgebouwd tot een schuimkanon.

Want dit is het. In slechts negen seconden spuit de wagen, als uitgerukt moet worden. Dit werd gedemonstreerd en nadat de spuit tot stilstand kwam, duurde het slechts genoemd aantal seconden voor de eerste „foam" het kanon, dat op de wagen gemonteerd is, verliet.

Een prachtige aanwinst, die bewijst, dat de brandweermensen hart voor de zaak hebben en een bewonderingswaardig enthousiasme bezitten.

Vergoeding aan OGEM toegewezen

Rotterdam. — De rechter te Djakarta heeft vonnis gewezen in de processen over de uitspraak van de commissie voor de vaststelling der schadevergoeding aan de O.G.E.M. voor haar per 1 januari 1954 genaaste bedrijven in Indonesië. De rechter verklaarde de Indonesische regering in haar vordering niet ontvankelijk en heeft de eis der O.G.E.M. tot betaling van de door de commissie vastgestelde vergoeding volledig toegewezen, aldus de O.G.E.M.

Buschauffeur liet mensen in de regen staan!

Willemstad. — Aan de wacht verscheen de chauffeur van een A.B.C.-bus, die mededeelde, dat een passagier hem had uitgescholden en met hem wilde vechtten. Uit een ingesteld onderzoek bleek, dat de chauffeur passagiers had laten uitstappen in een regenbui en tot ieders verbazing een plezierritje was gaan maken, terwijl iedereen in de regen stonden te wachten!

Eerste Viscount op Curacao

Willemstad. — Naar wij uit goede bron vernemen, zal maandagmorgen om 3.30 uur een Viscount van de British West Indian Airways op Curaçao een tussenlanding maken. Dit zal de eerste maal zijn, dat een dergelijk toestel op onze luchthaven neerstrijkt.

De machine is op weg van Kingston naar Trinidad en zal zeer vermoedelijk militairen aan boord hebben.

De vergadering van de Caraibische Commissie

Willemstad. — Zoals bekend zal Aruba binnenkort de plaats van een vergadering van de Caraibische Commissie zijn.

De vorige vergaderingen van de Commissie in de overzeese delen van het Koninkrijk der Nederlanden hebben in 1946 en 1950 te Curaçao en in 1953 in Suriname plaats gevonden.

De vier Nationale afdelingen zullen aan de beraadslagingen deelnemen onder voorzitterschap van de Heer Robinson McIlvaine, Amerikaanse Mede-Voorzitter van de Commissie.

Behandeld zullen worden o.m. het werk-programma van de Commissie voor 1956 en de voorgenomen technische conferenties en vergaderingen voor 1957. De vergadering zal ook in beschouwing nemen de op adviezen van de Zesde West Indische Conferentie — welke in Mei dit jaar te Puerto Rico werd gehouden, — genomen acties, het verslag van de Zesde Vergadering van de Caraibische Raad van Onderzoek, en verslagen over de vorderingen van de projecten voor technische hulp die thans in het gebied uitgevoerd worden.

Bonn. — De Westduitse regering heeft meegedeeld, dat West-Duitsland Valerian A. Zorin als ambassadeur der Sovjet-Unie te Bonn aanvaardt.

FILMLIGA viert eerste lustrum met tentoonstelling, een feestfilmprogram en een receptie

Willemstad. — Op 11 December 1950 vond in Trianon de oprichtings-vergadering van de Filmliga Curacao plaats. Een periode van langdurige voorbereiding en onderhandelingen was hieraan vooraf gegaan. In Juli '50 werd door het voorlopig bestuur bestaande uit Ir. A.A. van Ammers, J.W. Bennebroek Gravenhorst, Mr. N. Debrot, F. Fischer en A. den Hartog, een manifest uitgegeven waarin beginselverklaring en werkprogramma werden geformuleerd.

Op Zaterdag 18 November 1950 vond in het Cultuur Centrum te Willemstad de eerste voorstelling plaats van het onvergetelijke avontuur van de handelsreiziger in snoepgoed „Vier stappen in de Wolken".

Daarna volgden in vrij snel tempo de voorstellingen van Siodmak's „Menschen am Sonntag", Henri Storck's „Rubens", „De Man met de Camera" van Dziga Wertof en René Clair's „Le Chapeau de Paille d'Italië".

Van elk programma werden twee voorstellingen gegeven, één in het Cultuurcentrum te Willemstad en één in het Theater Asiento te Emmastad. Want onmiddellijk na de publicatie van de plannen om tot oprichting van een Filmliga te komen, had de toenmalige voorzitter van de Vereniging van Geëmployeerden der Koninklijke Shell (V.G.K.S.) de Heer Ir. H.H. Koppers zich tot de voorzitter van het voorlopig bestuur van de Filmliga, de Heer J. W. Bennebroek Gravenhorst gewend teneinde tot samenwerking te komen.

Deze samenwerking welke tot de huidige dag voortduurt, is voor beide verenigingen zeer vruchtbaar geweest, wat duidelijk blijkt uit de steeds groeiende belangstelling voor de Filmliga-avonden.

Het aantal bezoekers, dat in den beginne de 60 niet overschreed, nam toe tot 8 a 900 per voorstelling. Vaak is de belangstelling zo overweldigend, dat twee voorstellingen van één programma moeten worden georganiseerd.

De Filmliga Curaçao bloeit dus en het Bestuur heeft gemeend ter gelegenheid van het eerste Lustrum, december 1955 als feestmaand te moeten beschouwen en een aantal bijzondere evenementen in deze maand te moeten doen plaatsvinden.

Het jubileum begint met twee voorstellingen van een speciaal Filmliga-programma en wel op: woensdag 7 en woensdag 14 december a.s. om half negen, beide keren in het theater Asiento te Emmastad.

Het programma ziet er als volgt uit: La Fête a Henriette (14 Juli: 't is feest in Parijs): Regie: Julien Duvivier; Scenario: Julien Duvivier en Henri Jeanson; Dialogen: Henri Jeanson; Muziek: Greorges Auric; Camera: Roger Hubert.

Hoofdrollen: Michel Auclair, Danny Robin, Michel Roux, Hildegarde Kneff (met Nederlandse onderschriften.)

In het kader van dit jubileumprogramma zal ook worden ingericht een filmtentoonstelling in het gebouw van Sociedad Bolivariana aan de Scharlooweg te Willemstad.

De tentoonstelling zal op **Zondag 11 December** a.s. om **11.00 uur** worden geopend, waarna het bestuur een receptie zal houden voor genodigden en belangstellende leden. De door het Nederlands Filmmuseum in opdracht van de Sticusa verzorgde tentoonstelling geeft een overzicht van de ontwikkeling van de filmkunst van het primitieve begin tot wat zij nu is.

De tentoonstelling is geopend tot 24 december a.s. dagelijks van: 20.00 uur tot 22.00 uur. zaterdags van 15.00 uur tot 18.00 uur en 20.00 tot 22.00 uur en zondags van 10.00 uur tot 12.00 uur en 16.00 tot 22.00 uur.

De toegang is gratis. Een catalogus met een uitvoerige beschrijving van de historie van de filmkunst zal verkrijgbaar zijn tegen de prijs van ƒ 0,50 per exemplaar.

Tot slot van de viering van ons eerste lustrum zal op woensdag 2 december a.s. om half negen in het theater Asiento te Emmastad een bijzondere filmstudiegroepavond worden gegeven waarop het volgende programma zal worden vertoond:

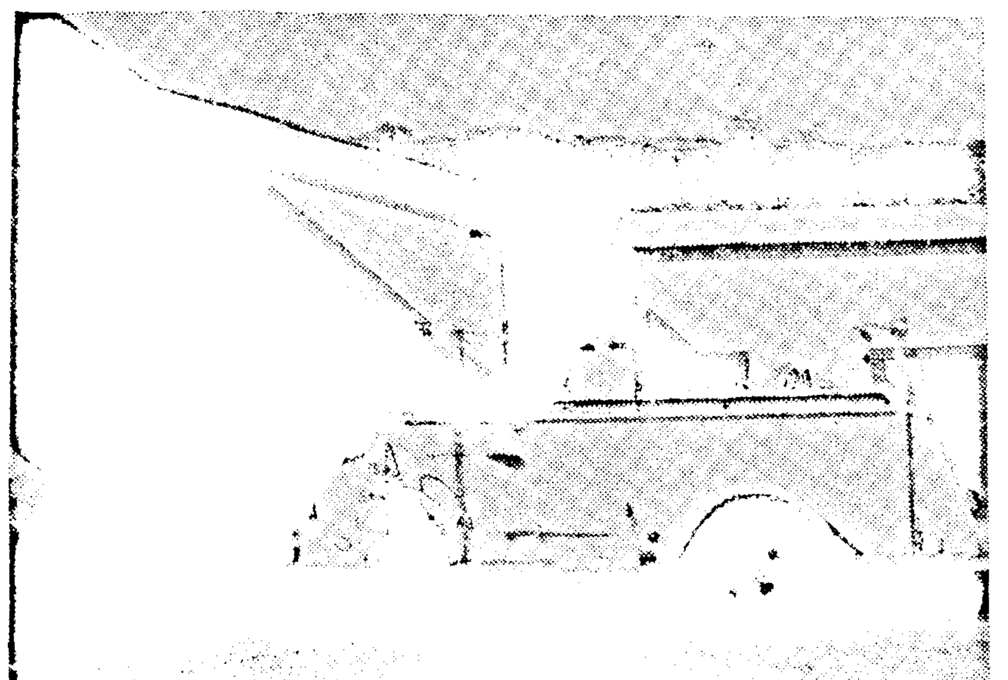
1. „De eerste stappen." Een overzicht van het prille begin van de cinematografie, 2. „De geboorte van een nieuwe kunst". Hoe uit de cinematografie de filmkunst werd geboren. 3. „Drawings that walk and talk". De ontwikkeling van de tekenfilm van Emile Cohn tot Walt Disney. 4. „Critic No. 1, 2 and 3." Een critische beschouwing aan de hand van fragmenten van drie beroemde Engelse films: Great Expectations, The Overlanders, Odd man out.

Het laatste tweetal werd door de Filmliga Curaçao vertoond en de vrienden van de film zullen kunnen genieten van de bekende beelden, in het bijzonder van de meesterlijke analyse van Carol Reed's prachtig werk Odd Man Out.

Toegang uitsluitend op vertoon van geldig lidmaatschapskaart.

Bijzonder zorgvuldig had een modehuis voor kinderkleding in Munchen haar kleine mannequins voor een modeshow uitgezocht. Toen de driejarige Peter een van de moderne snit gemaakt uitgaans-pakje moest tonen, verloor hij midden in de zaal zijn zekerheid, en huilend riep hij luid om zijn moeder. De aanwezige conferencier Werner Gebhardt nam de kleine troostend in zijn armen.

In de garage op Mundo Nobo is dezer dagen een bijzonder type brandweerauto gereed gekomen welke gebouwd is door het Brandweerpersoneel. Het is een schuimkanonwagen speciaal voor grote branden zoals vliegtuigbranden. Binnen 4½ minuut wordt de volle lading schuim weggespoten. Hier de zelfgebouwde auto.

Frankrijk terug in Verenigde Naties

Over Algerije wordt niet gesproken

New York. — Nadat de politieke commissie van de Verenigde Naties besloten had om niet over Algerije te spreken, deelde de Franse minister van buitenlandse zaken, Pinay, mede dat Frankrijk zal terugkeren in de Algemene Vergadering.

Hij zeide op een persconferentie dat het besluit een overwinning is van het gezonde verstand. Een lid van de Franse regering zal zich spoedig naar New York begeven om de leiding van de Franse delegatie op zich te nemen.

De politieke commissie zal Maandag het onderwerp Marokko behandelen. Vernomen is dat de Arabische en Latijns-Amerikaanse landen gezamenlijk een gematigde resolutie zullen indienen, waarin de jongste gebeurtenissen in Marokko zullen worden toegejuicht en de hoop zal worden uitgesproken dat de nieuwe Frans-Marokkaanse besprekingen zullen slagen.

Mgr. Alfrink neemt zetel in bezit

Utrecht. — De plechtige inbezitneming van de aartsbisschoppelijke zetel door Monseigneur dr B. J. Alfrink zal geschieden op zondag 4 december des avonds om 20 uur.

De plechtigheden, die in de Kathedrale Kerk te Utrecht worden gehouden, zullen door de KRO worden uitgezonden.

Midden-amerikaanse landen beraadslagen over agrarisch onderzoekingswerk

's-Gravenhage. — Van 5 tot 10 December zal te Turrialba in Costa Rica de eerste bijeenkomst van Middelamerikaanse landen worden gehouden over het agrarisch onderzoekingswerk. Besproken zullen worden de wijzen, waarop dit werk in de vijf Middelamerikaanse landen, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, en in Panamá en Mexico verbeterd en uitgebreid zal kunnen worden.

De bijeenkomst staat onder auspiciën van de Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties en het inter-Amerikaans Instituut voor agrarische wetenschappen. De mogelijkheid zal worden onderzocht van uitbreiding en financiering van toekomstige onderzoekingswerkzaamheden. Zo zal bijv. de mogelijkheid bekeken worden, of twee of meer landen kunnen werken aan verschillende delen van een gemeenschappelijk probleem, waardoor van de beperkte middelen en het beperkte personeel een maximaal gebruik wordt gemaakt.

Zie ginds komt de stoomboot......

In ROXY recipieert bejaarde hoogheid voor de Curacaose jeugd

Willemstad. — Het Sint Nicolaasfeest nadert snel. Hedenmiddag komt de Sint op Curaçao aan. Een van de hoogtepunten van het bezoek van de goed heilig man zal ongetwijfeld het feest in het Roxytheater zijn. Zoals wij reeds schreven heeft de Sint met medewerking van het Damescomité besloten dit jaar twee maal het feest te houden omdat de vorige jaren er zoveel kinderen wegens plaatsgebrek teleurgesteld moesten worden.

De Sint zal het Roxytheater op 30 November en 3 December bezoeken. Het theater werd hiervoor door de directie gratis beschikbaar gesteld.

De Sint weet dat de Stichting Jeugdzorg afd. Villa Maria nuttig werk verricht voor de Curaçaose gemeenschap en daarom is hij erg verheugd ook dit jaar weer de opbrengst van deze feesten voor deze stichting te bestemmen.

Het doel is: een geslaagd kinderfeest en nuttige baten voor het werk Om dit doel te verwezenlijken hebben vele handelsfirma's en particulieren spontaan hun medewerking verleend.

Attracties

Er zijn vele attracties aan het festijn verbonden. Op vertoon van het toegangsbewijs zal ieder kind van de Sint en zijn 8 knechten een geschenk en een zakje snoep ontvangen. Bovendien zullen de toegangsbewijzen voorzien zijn van een nummer waardoor een ieder gratis meedoet aan een loterij. Dit alles werd mogelijk gemaakt door de donaties van Edwards Henriquez en Co., S.E.L. Maduro en Sons, van Leer's Curaçao, Artilio Marchena, Prospero Baiz, Spritzer en Fuhrmann, Morris Curiel, fa. Henderson en notaris Smeets. Cadeaux werden ontvangen van de fa. Rojer, O. La Bonanza, El Globo, Europa, C.T.C., Mayflower, La Casa Amarilla, La Moda, boekhandel Otrabanda, Dick Capriles, Sporthuis de Jongh.

Het verpakkingsmateriaal werd verzorgd door de fa. van Wilpen en La Modernista.

De snoepjes werden beschikbaar gesteld door de fa's Henderson, van Wilpen, Winkel en Zn., Regina en de botica's Central, Pueblo, Wilhelmina, Brion, Americana en Caribe.

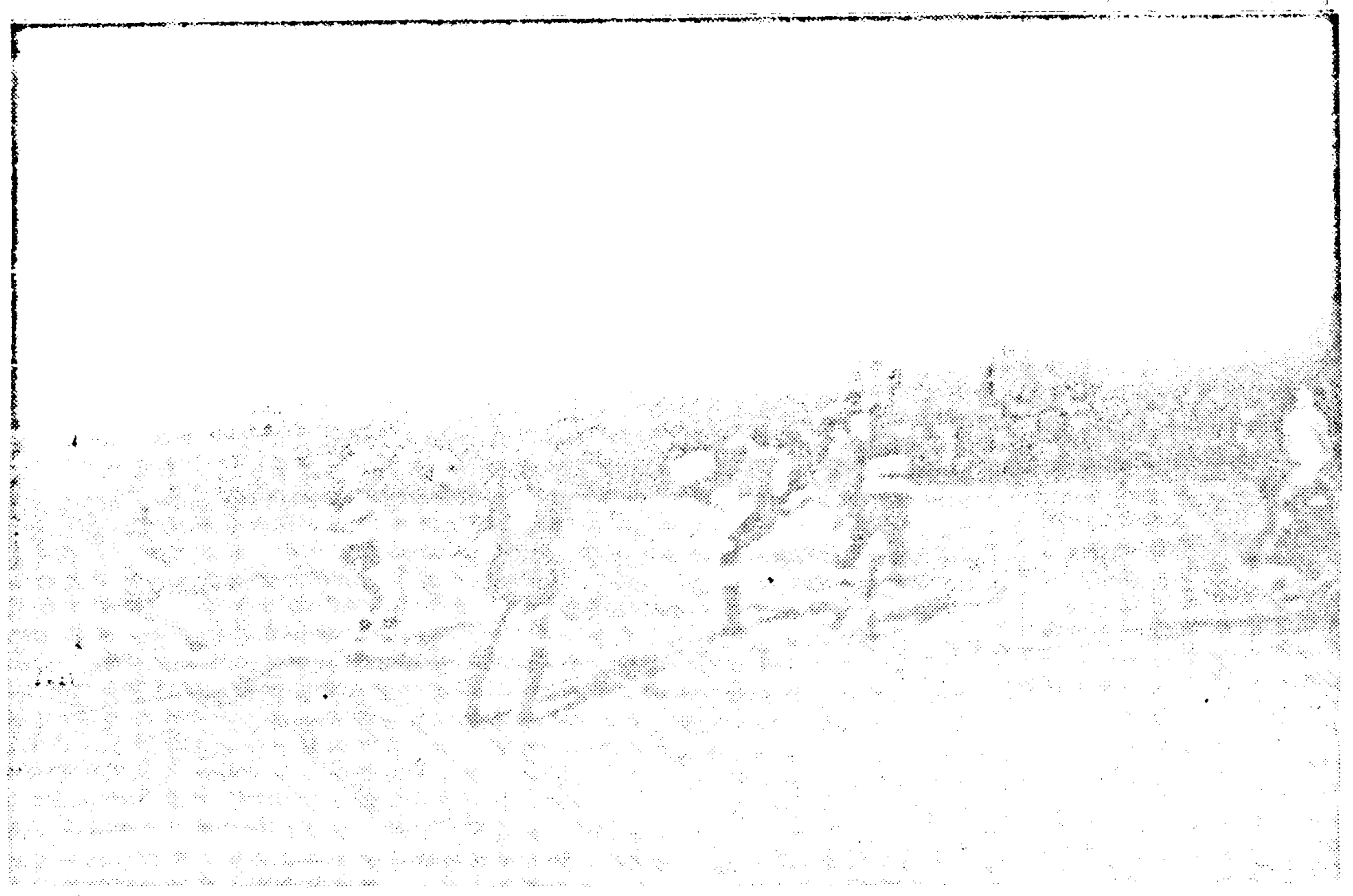
Mochten er nog meerdere goede gevers komen dan zullen wij die namen in een volgend bericht bekend maken.

Het programma:

Begonnen wordt met een filmvoorstelling aanvang 2.30 uur precies. Tijdens de pauze zal de trekking van de loterijen plaats vinden. Verloot zullen worden een jongensfiets, een meisjesfiets, een onderwaterset, en een babypop met uitzet, loten zijn verkrijgbaar a ƒ 1.— per lot. Er zullen grabbeltonnen zijn en er zal typisch Curaçaos snoep verkocht worden.

Wilt U niet teleurgesteld worden koopt dan tijdig Uw toegangsbewijzen Die zijn tegen de prijs van ƒ 2.— per kind en ƒ 1.— per volwassen verkrijgbaar bij: La Maravilla, Boekhandel Salas, Boekhandel Otrabanda, de zaken v. Wilpen Hendrik- Wilhelmina- Mahaai- en Pedro Luis Brionschool.

SUBT geeft DIM voetballesje in uiterst sportieve wedstrijd

Een spannend moment tijdens de gisteravond gespeelde voetbalwedstrijd Dim-Subt. De DIM-spelers zetten tevergeefs alles op alles om de 2-0 achterstand in te halen. De Curaçaose verdediging was prima, vooral de keeper Donald Emers deed mooi werk. Hij wordt een tweede Hato.

Prachtige doelpunten van DAAL en GOMEZ

Willemstad. — En ditmaal zonder strafschop! Onze kampioenen die nog slechts één overwinning nodig hebben om in de locale competitie voor de tweede achtereenvolgende maal als kampioenen te tituleren, speelden het gisteren weer klaar! Hadden zij enkele maanden geleden een strafschop nodig om Valencia van Spanje met 2—1 te verslaan, gisteravond werd de Colombiaanse profploeg DIM, kampioennen van hun land, met twee schitterende doelpunten in een der onvergelijkende wedstrijden ooit op het Rif-veld gespeeld met 2—0 kansloos verslagen.

Om beter te kunnen uitdrukken welk een schoon chapiter de Barica-geels van Kintjan gisteren in de annalen van de Curaçaose voetbal-historie schreven, dient allereerst aangehaald te worden, waar deze schitterende strijd haar hoogtepunt in sportiviteit bereikte. Enkele minuten voor het einde kreeg Dim op korte afstand van het doelgebied van de Barica-geels een vrije trap te nemen. Moreno plaatste zich achter de bal, maar kreeg toen van de scheidsrechter het verzoek de bal enkele meters terug te leggen. De altijd sportieve Moreno legde de bal te veel naar achteren, waarop linksbuiten Gomez, die dicht bij Moreno stond, naar het leer toesnelde en dit weer een meter naar voren schoof. Moreno verbaasd door deze sportmanship van Gomez draaide zich om en gaf een der sterren van Subt een hand. Het aanhalen van dit gebeuren is volgens ons al voldoende om aan hen die deze onvergetelijke strijd niet hebben bijgewoond, een idee te geven van wat er gisteravond in het Rif-stadion is gebeurd.

Subt startte met elf van haar eigen spelers, ofschoon zij op de bank Giribaldi van Sithoc en Fefe Delannoy als reserves hadden. Deze zijn de twee zelfde spelers die Subt ook voor de strijd tegen Valencia als versterking had aangezocht. In het doel stond Subt's reserve keeper Emers opgesteld daar de eigenlijke doelverdediger Tweeboom niet mee kon doen wegens een blessure opgelopen in de wedstrijd tegen Veendam. Weinigen konden vermoeden dat deze blessure het Curaçaose voetbal ten goede zou komen, en dat een nieuwe ster zou worden ontdekt. Emers speelde een pracht wedstrijd en had zonder enige twijfel het leeuwenaandeel in de Subt-overwinning.

Ofschoon Emers' spel nu of misschien ook nooit vergeleken zou kunnen worden met dat van onze nationale held Ergilio Hato, zal iemand die onbekend is met de Curaçaose spelers hem zeker gisteravond wegens zijn knap en moedig spel voor de beroemde Curaçaose doelverdediger kunnen aanzien. De rest van de Subt-opstelling was haar normale elftal waarmee de Barica-geels elke competitie wedstrijd winnen. Koolman en Canword achter. Midden: Pikeur, Chatlein en Vlinder. Vóór: Heiliger, Daal, Thielman, Bicentini en Gomez.

Kwiek spel

Subt begon de strijd tegen de wind en trok direct ten aanval, waarbij de bal door de lucht met lange voorzetten het Dim doel bereikte. Subt speelde in deze eerste minuten de bal hoog van de grond, waardoor het telkens de aanvallen zag afstuiten op de hoofden van de backs Rodriguez en Soria.

Toch bracht dit kwiek en hoog spel Subt het eerste doelpunt.

In de zesde minuut plaatste Bicentini links spelend helemaal naar rechtsbuiten Heiliger, die vanuit een moeilijke positie naar binnen trapte. De toesnellende Daal schoot toen feilloos in het doel: 1-0. Doelverdediger Sanchez had met dit doelpunt geen schijn van kans gehad. Zowel Daal die het doelpunt had gescoord als rechtsbuiten Heiliger werden door hun medespelers gefeliciteerd met het zo vroeg bereikte resultaat. De Subt-verdediging kreeg het toen hard te verduren. Vooral linksbinnen Seghini die in de wedstrijd tegen Sithoc drie doelpunten had gescoord was uiterst gevaarlijk. Seghini had echter geen linksbuiten naast zich, de vleugelspeler De La Tour kon schijnbaar met het vlugge Dim spel niet mee. De La Tour kreeg vanuit een off-side positie een mooie kans om de gelijkmaker te scoren, maar zijn wilde trap miste de bal bij meters.

Veilige voorsprong

Moreno bewees, naarmate de minuten verstreken, dat hij zich ook wel eens vergeet. De beroemde Argentijn had in zijn eerste wedstrijd getoond hoe groot zijn sportiviteit is, gisteravond nadat al een half uur van de wedstrijd gespeeld was en Subt nog steeds de leiding had, gingen de handen steeds omhoog protesterend tegen scheidsrechter Trappenberg.

Twee minuten voor het einde van de eerste helft plaatste rechtsbinnen Daal hoog voor het Dim-doel, waarbij midvoor Thielman zeer handig precies op het hoofd van linksbuiten Gomez plaatste, die weer met een kopbal het tweede Blauw-gele doelpunt scoorde: 2-0 voor Subt. Even later floot scheidsrechter Trappenberg voor de rust.

Subt trok zich in de tweede helft niet terug in de verdediging maar zocht naar meer doelpunten die echter uitbleven, ofschoon Dim's beste back in deze helft geblesseerd werd en het veld moest worden afgedragen.

Evenals in de eerste helft waren de Dim-aanvallen uiterst gevaarlijk, keeper Emers had ook zijn handen vol. Dim kreeg achter elkaar verschillende hoekschoppen te nemen, maar hoe ook het Subt-heiligdom werd gebombardeerd, Colombiaanse doelpunten bleven uit.

Linksbuiten Gomez kreeg bij een schermutseling met half Pacheco een trap van deze tegen zijn enkel. Gomez spel zakte iets af en ook de Subt-aanvallen werden minder waardoor volkomen bewezen werd wat Gomez in de Subt voorhoede betekent.

Langzaam legde de wijzer van het Omega-scoreboard het bekende driekwartiers traject af. De ogen van de in grote getale aanwezige Subt-aanhangen gingen van het spel naar het scoreboard en van het scoreboard naar het spel.

Toen enkele minuten vóór het einde de Subt-spelers zelf al overtuigd waren dat zij hadden gewonnen, gingen zij over tot het bekende kat en muis spelletje om hun overwinning zo op het terrein zelf te vieren. De Colombianen werden van het kastje naar de muur gestuurd tot grote schik van de aanwezigen. Sommigen keurden dit af maar wij geloven dat dit voortaan als een traditionele wijze beschouwd moet worden waarop men op Curaçao een overwinning pleegt te vieren. Toen scheidsrechter Trappenberg enkele minuten later voor het einde floot stormde het publiek het terrein op om de helden het terrein af te dragen. Namens alle Curaçaose voetballiefhebbers is een hartelijk Pabien zeer verdiend.

MACOUMBA, de magische dans

De kleurenfilm over de expeditie van Bonzi en zijn tochtgenoten die dwars door de Matto Grosso trokken, de moerassen van Paraguay en de jungle van het Amazone-gebied overwonnen en over Andes-gebergte weer in de bewoonde wereld terugkeerden. Een productie van Astra Cinematografica-Rome, Regie van G. G. Napolitano.

Vier Italianen maken met twee auto's een tocht van zes maanden door de bijna nog onbekende gebieden van Zuid-Amerika, 12.500 km. van de Atlantische tot de Stille Oceaan....

Na de grote moderne steden aan de kust, komt men al dadelijk in de eindeloze, nog bijna maagdelijke wouden terecht. De machtige watervallen van Iguassu, op het punt waar de grenzen van Argentinië, Paraguay en Bolivia samenkomen, zijn nog ongerept.

De eigenlijke expeditie begint na het oversteken van de Rio Parana, in de Matto Grosso, het eindeloze bijna onbevolkte bos- en pampagebied. Hier en daar ontmoet men diamantzoekers; hier en daar ook „retirantes", mensen, die het door droogte geteisterde Noord-Brazilië hebben moeten verlaten en nu op zoek zijn naar een nieuwe bestaansmogelijkheid. Zij lopen honderden kilometers en als zij geluk hebben komen zij eindelijk op een plaats, waar de mens de strijd tegen het bos kan beginnen om de vruchtbare grond bouwrijp te kunnen maken.

Onder de uit de slaventijd afkomstige negerstammen, heerst nog de primitiefste barbarij: de zwarte magie, die ondanks alle verboden nog steeds hoogtij viert. Deze vindt haar climax in de „macoumba", een magische dans, die tot een massale extase leidt.

Het is een verademing na de beklemming van het bos de pampa binnen te rijden.

De expeditie is dan niet ver meer van Bolivia. Zij heeft nu nog „slechts" een moerasgebied van 400 km. in het vierkant te overwinnen om de voet van het Andesgebergte te bereiken.

Zij krijgen met grote moeilijkheden te kampen, doch het geluk is hun gunstig en zij bereiken het Andes-gebergte. De expeditie ontdekt een ander Amerika. Na de weelderige tropische planten- en dierenwereld, komt men door steeds plantenarmere gebieden tot bijna elke groei ophoudt. Men is nu ongeveer 4000—5000 meter boven de zeespiegel.

Tenslotte komt de expeditie aan het eindpunt van haar reis. Het was een moeizame tocht van zes maanden.

Zij hebben veel geleerd, maar zijn er niet in geslaagd de groene hel zijn grootste geheimen te ontrukken. Jaren zullen nog voorbijgaan voor dit eindeloze gebied door de mens geheel geëxploreerd zal zijn

Deze prachtfilm draait Maandag en Dinsdag in West.End.

VERLOOFD

HELGA FUHRMANN

en

LT. LEONARD HAL SHAPIRO

White Plains (N.Y.) 26 November 1955
132 Sound View Avenue

Volleyball wedstrijden

Willemstad. — In het St. Thomascollege werd gisteravond Volleybal-wedstrijd tussen „Sithoc" en „Volleymasters" verspeeld. Voor Sithoc kwamen uit Scoop, Minguel, Elmondalek, Sperwer en Booi, terwijl het bij „Volleymas- Schraven, Woerkom en Saad. Het is een mooie en spannende wedstrijd geweest en het goed opgekomen publiek heeft genoten van deze sportieve ontmoeting. De eerste set werd gewonnen door „Volleymasters", dat goed samenspeelde. De „Sithoc"-jongens namen het nogal makkelijk op. In de tweede set ging „Sithoc" beter combineren en serveren, terwijl „Volleymasters" slecht opving. „Sithoc" won deze, de derde en vierden set respectievelijk met 15-8, 15-10 en 15-5.

Vooral in de laatste set was „Sithoc" op zijn best terwijl het bij „Volleymasters" nogal onoplettend toeging. „Sithoc" was duidelijk merkbaar beter getraind dan de „Volleymasters" en het is aan te bevelen dat „Volleymasters" intensiver moet gaan oefenen wil zij goede resultaten bereiken in de competitie. En hier nog enige andere resultaten.

M.K.S. — Maccabi 3-2
Chinese club — Dragons 3-0.

Op 29 November a.s. zal er een zeer spannende wedstrijd verspeeld worden tussen M.L.D. 1 en het tot nu toe ongeslagen Asiento 1 op het Asientoveld.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 15 P.V's op en verleenden 14 maal assistentie. Gisteravond verzochten de bewoners van de Pimasweg assistentie daar een kindje alleen thuis was achtergelaten en luidkeels huilde. Bij aankomst trof de patrouille juist de vader van het kleintje aan, die vertelde, dat hij even een kop koffie was gaan drinken!

Is de huur betaald?

Willemstad. — Aan de wacht verscheen gisteren de man A.D. die vertelde dat de toegang tot zijn woning met prikkeldraad was afgezet. De politie radde hem aan om te gaan kijken of hij zijn huisbaas niets schuldig was!

Cepim mutaties

Aangekomen van Nederland: W. van Pelt, P. Keuris, D. C. Drechsel, W. Batelaan, J. Ras, Mej. J. E. van 't Hoogerhuys, H. Visser en J. Klapwijk.

Van Suriname: E. F. G. E. Rijsenburg.

Van Mexico: C. J. T. Kackzyk.

Van Costa Rica: T. A. Pietersz.

Vertrokken naar Nederland: H. C. A. v.d. Eyk, A. Nugteren, D. de Lely, A. Bal en A. G. Vissers.

Naar Suriname: H. C. G. Thijm.

Naar Mexico: J. W. C. van Sichem.

Naar Costa Rica: J. A. Getrouw.

AGENDA

WEST END. ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad.

CARIBE
„Old Oklohama plains"; 18.30 uur „Human desire" 20.00 uur;
Zond. „Men of the fighting lady" 18.00 uur en „Sea of lost ships"; 20.00 uur.

REX
„Appointment in Honduras"; 20.00 uur
Zond. 18.00 uur en 20.00 uur „Tarzan's hidden jungle'.

ROYAL
„San Anton" 20.00 uur; Zond. 18.00 uur, „Days of Buffalo Bill, 20.00 „Johnny Guitar. ....

SUFFISANTTHEATER
„Port of hell"; 20.00 uur;
Zond. „Maarten Luther" 20.00 uur.

APOTHEKEN
De nachtdienst word waargenomen in Punda door Botica Moderna, Bredestraat 39; tel: 11854 en in Otrabanda door Botica Brion, Brionplein 29 tel: 23222. ....

WAAR HALEN WE BENZINE
Morgen zijn de navolgende stations geopend:

D. Cardoze .... Lunapark
H. Galmeyer .... Cerito
M. Craz .. .. de Ruyterkade
J. Elsevier .. .. Gasparito
Isa Sales .. .. Stoppelweg
Ellis & Dania ....P. Euwensweg
A Rosa .. ..Hato

Verloven voor begrafenissen
De heer E M Naar is belast met de afgiften van verloven voor begrafenissen. Adres: Gasthuisstraat 18 tel: 23502 .. ..

Middelen staat over de maand oktober

Middel:	Begroot bedrag per jaar:	10/12 van de raming:	Werkelijke ontvangst:
Erfpachtsrecht	160.000,—	133.333,—	127.610,48
Huur domeingrond en -water	50.000,—	41.667,—	33.817,58
Huur van overige woningen	130.000,—	108.333,—	83.294,51
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	142.650,—	118.875,—	116.461,75
Loods- en liggelden	1.652.500,—	1.377.083,—	1.237.794,68
Landingsgelden	162.000,—	135.000,—	126.201,32
Parkeergelden	1.500,—	1.250,—	1.568,10
Abonnementsgelden telefoondienst	782.400,—	652.000,—	635.949,69
Schoolgelden en vergoeding voor gebruik leermiddelen	266.000,—	221.667,—	232.239,59
Schoolgelden geïnd door Bijzondere Scholen	355.000,—	295.833,—	311.795,16
Inkomstenbelasting	6.400,000,—	5.333.333,—	5.068.367,22
Winstbelasting	12.100.000,—	10.083.333,—	3.713.804,50
Grondbelasting	1.600.000,—	1.333.333,—	1.415.891,15
Gebruiksbelasting	450.000,—	375.000,—	360.712,95
Successiebelasting	95.000,—	79.167,—	221.742,85
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	510.000,—	425.000,—	587.520,—
Overdrachtsbelasting	175.000,—	145.833,—	236.769,80
Vergunningsrecht ingevolge de Loterijverordening	600.000,—	500.000,—	539.100,—
Vergunningsrecht ingevolge de Verguningsverordening	110,000,—	91.667,—	118.825,80
Administratieve posten	55.504,—	46.254,—	—,—
Alle overige ontvangsten	700.562,—	583.802,—	517.586,01
Totaal Gewone Dienst	26.498.116,—	22.081.763,—	15.687.053,13

Een eeuw geleden kwamen de eerste Zusters van Breda aan boord van de „Rafael" naar CURACAO

Ursula, Joanna en Dorothea, drie pioniersters en grondlegsters van roemrijke traditie

Willemstad. — Wie zeker alle hulde verdient op het a.s. eeuwfeest van de ziekenverpleging op Curacao, is de Congregatie der Zusters Penitenten-Recollectinen van huize MATER DEI te Breda. Deze Congregatie heeft nl. in de afgelopen honderd jaar op een onovertroffen wijze het jubilerende ziekenhuis geleid en van Zusters voorzien. En dit niet alleen; bijna 75 jaren lang waren deze Zusters de enige verpleegsters op Curacao, waar zij en het ziekenhuis en het krankzinnigengesticht en het melaatsengesticht hebben bediend en thans nog bedienen. Aan deze Congregatie komt de eer toe de eerste religieuse instelling te zijn geweest in Nederland voor uitsluitend verpleging van zieken, maar ook de eerste in Nederland welke religieuse verpleegsters zond naar de Missie.

In het jaar 1947 werd door den Capucijn P. Quirinus onder de titel „ALLES VOOR ALLEN" de geschiedenis dezer Congregatie beschreven, waaraan wij een en ander hebben ontleend.

De Hervorming, de politiek van de verlichting en de Franse revolutie hadden een grondige opruiming gehouden onder de kloosters en kloosterlingen in Nederland, zodat in het eerste begin der 19e eeuw maar bitter weinig aan kloosterlingen was overgebleven.

Vluchtelingen uit België konden enkele nieuwe nederzettingen vormen in Noord-Brabant en begonnen ongemerkt een herleving van Zusters onderwijzeressen, doch het blijkt niet dat zij zich vooral en alleen op de ziekenverpleging toelegden. Dit begin zou worden gemaakt door de Zusters Penitenten-Recollectinen, toenmalig van de Haagdijk te Breda.

„Ik was ziek en gij hebt mij bezocht".

Sinds de Godmens op aarde was gekomen en in zijn ontroerende en allerduidelijkste gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan, een gezaghebbende verklaring had gegeven, van het grote gebod in de nieuwe wet, moest het liefdewerk van de verpleging van zieken wel sterk op de voorgrond treden. Bovendien had Christus in zijn verhaal aangaande het laatste oordeel laten zien hoe ernstig Hij deze wet opnam. De rekening daar zal sluitend gemaakt worden door deze daden: „Ik was hongerig en ge gaaft Mij te eten; Ik had dorst, en ge gaaft Mij te drinken; ik was ziek en ge hebt Mij gezocht."

En in het begrip van deze Goddelijke leer werden er schatten van geld geschonken voor het stichten van hospitalen; maar nog grotere schatten aan menselijke opofferingen werden er weggegeven door de volgelingen van Christus, mannen en vrouwen.

Dit besef was levendig in de Middeleeuwen, in de levens der Heiligen. De H. Franciscus van Assisië blijft ondenkbaar zonder zijn melaatsen, waarover hij op het eind van zijn leven in zijn testament schrijft als de enige en kostbaarste nalatenschap aan zijne volgelingen.

Ook in zijn regel heeft Franciscus voor al zijn volgelingen vastgelegd, dat ze goed en zacht en hartelijk en hulpvaardig moesten zijn voor de zieken en wat een kostelijk begrijpen en goedig verdragen van zieken laat hij ons in zijn leven zien.

Zo kunnen we begrijpen dat zijn regel een geschikte voedingsbodem was voor het zorgdragen voor de arme zieken. In de eerste tijd na St. Franciscus werd de H. Elisabeth van Hongarije het grote voorbeeld der Derde orde.

De Grijze Zusters

Voor de ontwikkeling der Derde Orde wat de ziekenzorg aangaat, zijn voor Nederland van groot belang de zogenaamde Grijze Zusters, Celle-Zusters of Falie-Zusters geheten. In het jaar 1433 bedienden zij reeds een hospitaal te St. Omer in N. Frankrijk en in 1483 hadden zij 21 huizen in N. Frankrijk en de Nederlanden. In het midden der 17e eeuw sloten zich verschillende dezer kloosters van Derde Ordelingen aan bij ene hervorming waarvan leidster was Moeder Johanna van Jesus en namen toen de naam aan Penitenten ter onderscheiding van alle andere groepen en Recollectinen, wat ze herinnerde aan een strengere tucht en grotere afzondering met bizondere verzorging van de geest des gebeds.

De Franse revolutie had een grondige opruiming gehouden onder de kloosters. Zo werden op 8 Nov. 1796 de Zusters Penitenten Recollectinen van Leuven op straat gezet. Ze moesten wel hun intrek zoeken bij familie en kennissen; enkelen konden het kloosterleven voortzetten als bannelingen in Nederland en vestigden zich o.a. in Bokhoven, Dongen, enz.

De Leuvense Zusters nu in Dongen (N.B.) werden het middel voor het pas gestichte Gasthuis van Breda aan de Haagdijk, om enkele meisjes uit Leuven te krijgen, die bereid waren om de verpleging in het gasthuis op zich te nemen en zelfs er voor voelden om in Breda een eigen congregatie van ziekenzusters te stichten.

Op 14 November 1826 kwamen de dames in het Gasthuis en in 1830 begon het novitiaat. Aanvankelijk leefden ze gewoon als Derde Ordelingen.

Er zat wel groei in deze stichting, maar het waren geen gemakkelijke jaren, de eerste 25. Eerst daarna konden in Nederland de kloosters gaan bloeien. De stichtingen konden weliswaar steunen op de wet op vrijheid van vereniging, maar men vond het toch voorhands nog maar veilig om zo weinig mogelijk naar buiten op te treden. Eerst in 1837 kregen de Zusters van Breda een eigenlijke religieuse kleding.

Advertentie

Hoe voorzichtig een stichting tot stand moest komen, wordt wel heel duidelijk in de vestiging van de Zusters te Bergen op Zoom. In 1836 had de gemeenteraad te Bergen op Zoom het reglement voor het Algemeen Burgerlijk Gasthuis binnen de stad Bergen op Zoom goedgekeurd. En het gevolg was dat er op 21 Nov. in de Bredasche Courant een advertentie verscheen, welke luidde als volgt:

„In het op te rigten Algemeen Burgerlijk Gasthuis te Bergen op Zoom, wordt gevraagd op een convenable jaarwedde, eene Binnenmoeder, ongehuwd of weduwe zonder kinderen, liefst niet beneden der dertig jaren oud, de noodige geschiktheid en bekwaamheid hebbende tot het waarnemen van den huishoudelijken dienst, de verpleging der zieken enz.

Hierop reflecteerende, adresseere men zich in persoon of bij vrachtvrije brieven, aan het Kollege van Regenten.

Zuster Rosa kreeg nu van de toenmalige Moeder Theresia opdracht naar die betrekking te dingen en zo schreef ze op 5 Dec. met haar mooiste hand de volgende sollicitatiebrief, waarbij ingesloten een getuigschrift van het Gasthuis te Breda. De ondertekening luidde eenvoudig:

Elizabeth Debie.

De sollicitatie van Mej. Debie had de gewenste gevolgen en ze werd uitgenodigd op bezoek bij de Heren Regenten. Daar kwam men 9e Januari overeen, dat de Binnenmoeder een jaarwedde en kostgeld van *f* 250.— zou ontvangen.

Vier dienstboden zouden er door haar worden gebezigd; daarvoor zou de Binnenmoeder 150 gulden 's jaars per persoon ontvangen.

Voor kost en verpleging zou haar *f* 0.35 per dag worden uitbetaald voor ieder zieke.

Moeder Debie begint haar arbeid

De 12de Februari begon Moeder Rosa, of Moeder Debie, zoals ze werd genoemd, haar werk. Ze had uit Breda als „dienstboden" twee pas geprofeste Zusters meegebracht.

Ze kwamen er niet als kloosterlingen; die kenden de openbare lichamen van toen nog niet. De Staat zou ze ook niet geduld hebben uit louter breedheid van opvatting en uit louter onverdraagzaamheid in zake godsdienst. De Grondwet immers waarborgde iedereen vrijheid van godsdienst en alle ambten en bedieningen zouden door iedereen gelijkelijk, ongeacht zijn godsdienstige overtuiging kunnen worden bekleed. Voor haar geestelijk leven werd dan ook van de kant van het gasthuis niets gedaan; heren Regenten spraken daarover niet, dat viel buiten de voorwaarden.

Tekenend ook voor de geest van de tijd was, dat nog in het jaar 1852 de Zusters het noodzakelijk achtten, een notariële akte te doen opmaken, waarbij zij verklaarden een associatie te stichten „tot het waarnemen van liefdegestichten zo binnen Breda „als elder, waarin zieke, gebrekkige, oude lieden worden verpleegd.... onder de „Firma CORBUSIE & COMPAGNIE." (Corbusie was de naam van de toenmalige algemene Overste der Congregatie, Moeder Constantia).

Interne moeilijkheden

Dit waren de moeilijkheden van buiten; maar die van binnen uit waren ook niet te onderschatten. In het begin, aldus de geschiedschrijver, moest de goede wil en de eerlijke toewijding, 't vergeten van zich zelf en het verdragen van veel onverdiend leed, goed maken, wat in zoveel andere en zekere nodige punten ontbrak.

Omtrent 1837 ontstonden de succursalen van Oosterhout en Bergen op Zoom, en wat later Grave en Rotterdam. Wel een teken dat er groei zat in de Congregatie. Maar vóór 1850 hadden reeds drie van deze vier huizen, zich van het Moederhuis afgescheiden.

Wij moeten ons met onze tegenwoordige kennis van zaken en in verband met de gewoonten die nu overheersend zijn, niet te zeer verbazen over zo iets. Wij menen in de reden tot afscheiding vooral het verleden te moeten zien als hoofdschuldige. De Zusters Penitenten-Recollectinen kenden geen moederhuizen, doch ieder klooster vormde een apart geheel, zodat zelfs verplaatsing van het ene huis naar het andere niet voorkwam.

Onverwoestbaar vertrouwen

Maar dat deze stichting, juist in een tijd, waarvan de geschiedschrijver zegt, dat onder heel wat innerlijke moeilijkheden de grondslag werd gelegd voor het verder voortleven en zich hoe langer hoe meer uitbreiden van de Congregatie, de durf hadden, om zich als eerste te wijden aan het Missiewerk, spreekt wel van een levendig geloof en een onverwoestbaar vertrouwen.

We zien het meer, dat juist in het begin van dergelijke nieuwe stichtingen, vrouwen optreden, die alles aandurven, omdat ze vast en stellig rekenen met God en God ook rekening houdt met haar. En Moeder Regina de toenmalige Algemene Overste was zulk een vrouw. Onder Moeder Regina, Johanna Willems, geb. in 1803 te Velthem in België en ingetreden op 8 Juli 1830, kwamen de eerste Zusters verpleegsters in 1855 naar Curaçao.

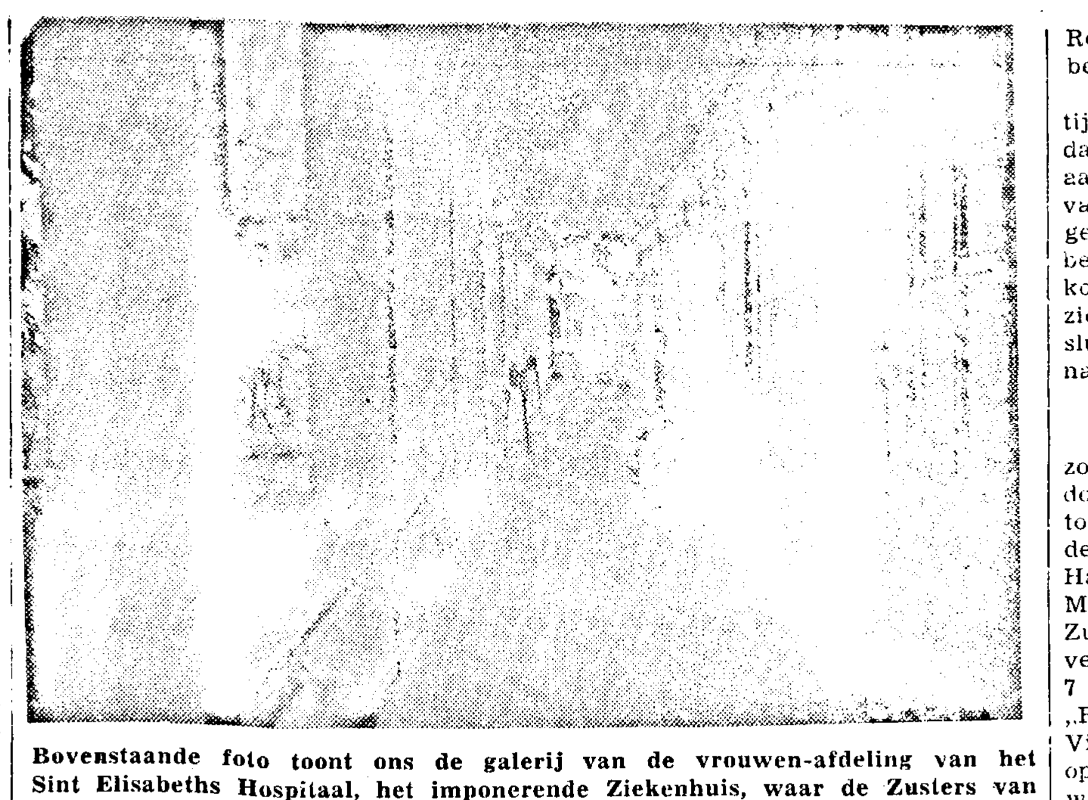
Maar reeds voordien, was er in de Congregatie van Breda een echte missiegeest, wat hieruit blijkt, dat bij de tweede zending van de Zusters van Roosendaal in 1842, zich een Zuster bevond uit de Congregatie van Breda.

De reden was, dat de oproep indertijd aan de Congregatie van Roosendaal, ook scheen doorgegeven te zijn aan andere Congregaties met het verlof van den Bisschop, dat de Zusters die genegen waren zich voor de Missie beschikbaar te stellen, zich vrijelijk konden melden. Ook in 1848 en in 1849 zien we een Zuster uit Breda zich aansluiten bij de Roosendaalse Zusters, die naar Curaçao gingen.

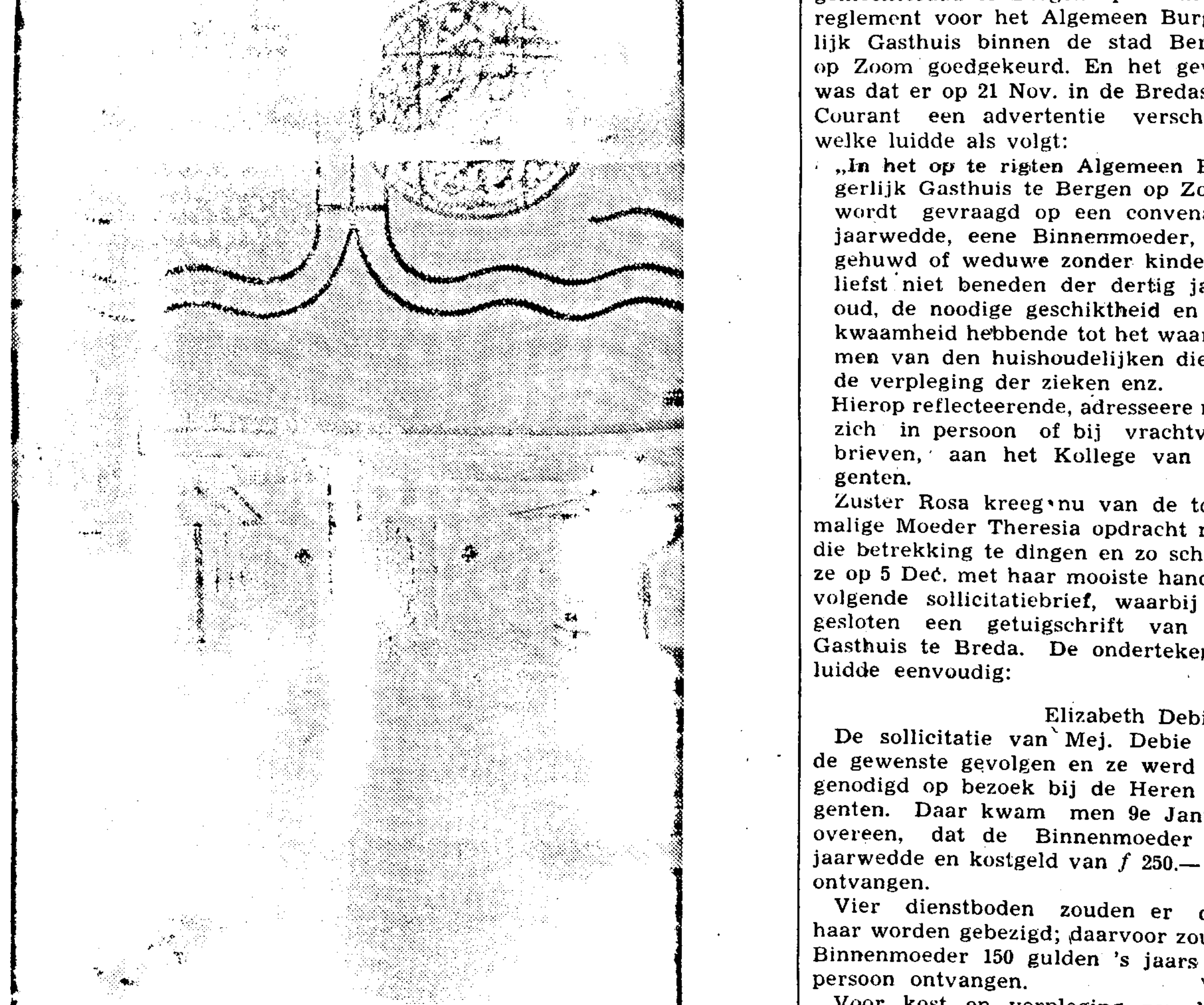
Naar Curacao

Wij zagen reeds eerder, hoe het verzoek van Curaçao aan Mgr. van Hooydonk, toenmalig bisschop van Breda tot stand kwam en op 27 Juli 1855 kwam de bisschop met zijn boodschap op de Haagdijk. Negen dagen later had Moeder Regina met haar staf reeds drie Zusters aangewezen: de 28e Augustus vertrokken ze uit het Moederhuis en 7 Sept., stapten ze aan boord van de „Rafael" om naar de West te zeilen. Vijf en veertig dagen lang bleven ze op zee- ze troffen het voorspoedig met wind en weer — en kwamen de 22e October des morgens om half acht in Curaçao aan.

De Zusters namen de eerste tijd haar intrek bij de Zusters van Roosendaal; het waren M. Ursula, die als hoofd en Overste zou optreden en lange jaren op Curaçao tot 1882 de verantwoordelijke taak en leiding op haar schouders voelde rusten; verder Zuster Maria Joanna en Zr. Maria Dorothea.

Bovenstaande foto toont ons de galerij van de vrouwen-afdeling van het Sint Elisabeths Hospitaal, het imponerende Ziekenhuis, waar de Zusters van Breda haar zegenrijke arbeid verrichten.

Thans, een eeuw nadat de eerste Zusters van Breda op Curaçao voet aan wal zetten, verrijst er op ons eiland een imposant bouwwerk, waar honderden zieken genezing van hun kwalen zoeken en vinden. Het Sint Elisabeths Hospitaal kan in alle opzichten wedijveren met het beste wat er op het gebied van het Ziekenhuiswezen waar ook ter wereld gevonden wordt. Bovenstaande foto toont de hal-ingang van het gebouw, dat de trots van de Nederlandse Antillen is.

Geen bed, geen betaling

Zo af en toe blijkt, wanneer een schip zich in volle zee bevindt, dat er een verstekeling aan boord is. Het is dan gewoonte, dat hij een baantje krijgt en zodoende zijn reis betaalt. Een heel enkele maal komt het wel eens voor, dat de „blinde" passagier niet ontdekt wordt, zoals bijvoorbeeld de Duitser, die kans had gezien zich in New York aan boord van de „Rijndam" van de Holland-Amerika Lijn te verstoppen. In Rotterdam lukte het hem ongemerkt van boord te komen en Duitsland te bereiken. De rederij achterhaalde evenwel zijn adres en stuurde hem een brief, daarin vragend of hij misschien alsnog zijn passage zou willen betalen.

Per kerende post kwam er antwoord: Neen, de Duitser voelde er niets voor, want toen hij aan boord was gegaan, stond er bij het kantoor van de administrateur aangeplakt, dat het schip was volgeboekt en er geen bed meer over was. Waarom zou hij dan betalen?

Koningin Juliana winkelde onopvallend

's-Gravenhage. — Temidden der enorme belangstelling voor de uitstallingen van Sinterklaasgeschenken heeft H.M. de Koningin dezer dagen onopvallend kunnen winkelen aan het Noordeinde te den Haag. Zij had eerst koffie gedronken in een lunchroom, waar zij later in de middag ook lekkernijen voor de Prinsessen heeft gekocht.

Mijn vrienden de DJOEKA'S

Huwelijksaanzoek 's morgens om vier uur

Fotograferen betekent iemands ziel wegnemen

Djoeka-jeugd spelend aan de oever van de rivier.

Dagen te voren heeft de jongeman „zomaar" wat kleine geschenkjes gestuurd aan de familie van zijn meisje: wat doeken, een mooi uitgesneden kam en wat dram. Dezen weten nu wat hen een dezer dagen te wachten staat en kunnen zich voorbereiden. Op een morgen bij het eerste hanengekraai, dus om een uur of vier, trekken de ouders van de jongen er op huwelijksaanzoek uit. Ze hebben wat extra mooie koösoe's voor het meisje bij zich en weer flink wat dram.

Wil de familie niets uit te staan hebben met die jongen, dan is de plechtigheid zeer sober. De aanvragers worden beleefd en keurig ontvangen, maar als de geschenken worden aangeboden, zeggen de anderen: Nee, dank u. Iedereen blijft nu correct en nolens volens wordt er een lang gesprek gehouden over het weer, de oogst en het zwellen van de rivier. Dan druipt het bezoek af. Valt de jongen wel in de smaak, dan worden de cadeautjes met vreugde aanvaard. Iedereen is er enthousiast over en de vader van de jongeman krijgt meteen de huwelijkssigaar aangeboden, een exemplaar van 40 cm. lang, speciaal voor deze gelegenheid gemaakt. De aanvragers zijn nu vrij zeker van hun zaak, want geloof maar dat er reeds veel en lang gedelibereerd is.

De ouders zelf echter kunnen in deze geen eindbeslissing geven, zeker de vader niet. Zijn stem telt nauwelijks of niet mee. Moeders oordeel legt meer gewicht in de schaal, maar die verwijst toch zeker naar haar oudste broer, tio genaamd. Deze tio heeft het meest te vertellen in de familie. Toch zal hij niet ineens uitspraak doen, maar eerst het oordeel van de kroetoe moeten horen. De gemeenteraad wordt bijeen geroepen. Ieder lid mag zijn mening zeggen, wat hij zeer voorzichtig doet — want ook hier is dorpspolitiek gevaarlijk — en, is de algemene opinie gunstig, dan velt de tio het eindoordeel en staat de familie het meisje aan de jongen af. In een kamp heeft hierna de officiële overdracht plaats.

★

De hutten, waarin de Djoeka's wonen, zijn klein. Ongeveer 3 x 4 meter. Er zijn grotere en kleinere. Het palmbladeren dak reikt bijna tot aan de grond. De wanden zijn in de regel van gevlochten maripatakken. De voorkant heel dikwijls van eigen gezaagde planken. Menige hut heeft een sierlijke voorgevel, waarin verschillende houtsoorten zijn verwerkt. Ze kennen inlegwerk en zijn specialisten in houtsnijkunst. Het dak steekt aan de voorkant wat over; daar is dan dikwijls een lage plank aangebracht bij wijze van zitje, buiten de zon en buiten de regen. Daar wordt gebakken, noten worden er gekraakt en vooral wordt er gezeten om uit te rusten.

Het materiaal om een woning te bouwen, groeit naast de deur. Doch het is niet geoorloofd zomaar wat boompjes te kappen voor een nieuwe hut. De kaptein beslist hierin. Ben je een dorpsgenoot van eigen stam, dan krijg je een plaats dicht in de buurt aangewezen om te kappen. Ben je uit een vreemde stam in het dorp toegelaten, dan mag je je boompjes enkele kilometers ver gaan halen.

De deurposten zijn altijd planken. De vertikale steken wat uit en zijn rijkelijk met slangenfiguren versierd. Geen enkele hut heeft een raam. De deur is de enige opening. Deze is niet meer dan een meter hoog, zodat je je altijd moet bukken om in en uit te gaan. Weinig openingen in een huis betekent een beveiliging tegen boze geesten. Een deur hangt altijd in uit hout gesneden scharnieren, die een luid krakend lawaai veroorzaken bij open of dicht gaan. Niemand kan dus stiekum binnenkomen of uitgaan.

Binnen in de hut is het stikdonker. De vloer is van leem. In de hoek staat een driepootje met vuur eronder, de keuken. De rook trekt vanzelf wel weg. Of niet. 's Avonds staat er een klein blikken snuitertje te branden, dat sterk walmt. In het achterste gedeelte van de hut is een klein schotje aangebracht met een deurtje erin, waar de familierijkdommen opgeborgen liggen.

Erg veel ruimte is er in zo'n hutje niet. Ik stond eens te peinzen, hoe dat nu moest gaan bij een familie met zes of zeven kinderen. Die moeten toch allemaal een slaapplaatsje hebben. Ik legde de moeder des huizes mijn probleem voor. Zij vond het geen probleem. Past precies, zeide ze, „als je de hangmatten maar kruiselings over elkaar hangt.

★

Deze mensen voor je trachten te winnen en tevens foto's maken, zijn twee tegengestelde opdrachten. En toch moest ik beide doen. Het heeft me heel wat zweet gekost! De goede stemming, die in een dorp heerst, waar je als priester aankomt en dan nog wel met een tas vol geneesmiddelen en zelfs een koortsthermometer, wordt meteen bedorven als je een fototoestel voor de dag haalt. „Apoea, apoea!" klinkt het heel het dorp door, en iedereen maakt zich gereed om t vluchten of men houdt zich aan elkaar vast uit angst voor het dreigende onheil. Zodra je het toestel open maakt, zetten ze het op een loopje en verdwijnen in de hutten. Je staat in een uitgestorven dorp. Je wordt wel terdege begluurd. Heb je dan een dorpsgezicht gefotografeerd, of een mooie gevel, dan hoor je rondom je heen: „Apoeka, Apoeka!" Dit betekent: hij heeft al weggenomen. Voor wegnemen en fotograferen gebruiken ze hetzelfde woord.

Ze zijn ervan overtuigd, dat met gefotografeerd te worden een van je zielen verdwijnt. De fotograaf neemt een ziel van je mee. Ze hebben namelijk meerdere zielen. En warempel, het is nog niet zo raar geredeneerd; er steekt waarheid in dat wegnemen. Zij zeggen: Je hebt its van mij in dat kastje zitten, je gaat met iets van mij naar huis, je hebt mij armer gemaakt en hoe meer ik van mijn geesten verlies, des te suffer word ik.

Ik heb hun uitgelegd, dat ze er niet armer van worden, en dat datgene wat ik van hen in mijn kastje heb, weer teruggegeven wordt. Over een paar maanden stuur ik jullie een foto terug, en dan ben je er rijker op geworden. Dan grinneken ze. Ze hebben wel eens meer een blanke ontmoet en ze weten wat de beloften van blanken waard zijn. Alweer die muur van wantrouwen!

Gelukkig kon ik basia Krosuáka overreden. En toen ik vijf maanden later zelf de foto's kwam brengen, werd ik met handgeklap en juichkreten ontvangen. De foto van Krosuáka werd mijn sterkste troef. Zelfs mannen lieten zich fotograferen. Sakadjà, de basia van Wakibásu, Temí, Mándo, hoofdkapitein van Lombè, en Petrus, basia van Kapasiké.

★

Het lijk staat opgebaard in de dodenhut, in een reusachtig grote kist. Naast de dodenhut staat een klein hutje, aan alle kanten open. Dat is de gaarkeuken, waarin de lekkerste hapjes worden klaar gemaakt voor de lijkdragers, dodengravers en kistenmakers. Heel het dorp brengt goede gaven bijeen, en ijverige vrouwen bakken als maar door, want deze mannen moeten het naar de zin hebben. Ze worden royaal bediend en laten het zich goed smaken. Eenieder is bang te weinig te geven en zich de wraak van de overledene op de hals te halen.

Dagen aan een stuk blijft het lijk boven aarde. Zo nu en dan neemt men de kist op en draagt de dode het dorp rond om te zien of hij nog niet begraven wil worden. Ja, men sjouwt er mee naar de oever van de rivier. Maar herhaaldelijk maken de priesters uit, dat de dode nog geen zin heeft het graf in te gaan, en men keert terug. Dit kan drie of vier dagen door gaan, soms ook een week en nog langer. Er zijn gevallen bekend, dat een lijk tien dagen boven aarde bleef. Heel het dorp en heel de omgeving is dan doordrongen van de lijklucht. Geen mens echter die er aan denkt de dode naar zijn graf te brengen voordat hij zulks te kennen heeft gegeven. Het lang boven aarde staan, brengt de Djoeka's ook voordelen. De kracht en de wetenschap, die de overledene al zijn levensjaren vergaard heeft, blijven in zijn lichaam. Eeuwig zonde vindt men het, dat deze kostbare verworvenheden verloren zullen gaan. En daarom staat de kist schuin, op een hoge en een lage schraag. Eenieder nu die van de kracht van de overledene iets wenst te erven, gaat naar het dodenhuis met een kalbas vol rijst en vangt het lijkvocht op. Thuis wordt van de rijst met lijkensap een heerlijke brij gemaakt, die gretig wordt gegeten.

Dat die magen er niet ziek van worden, is een punt, waarvoor de medische wetenschap stil staat.

Pater Brenneker

Dr. Riemens gezant te Liberia

's Gravenhage. — Dr H. Riemens, de Nederlandse oud-gezant in Venezuela, is benoemd tot Nederlands gezant te Monrovia, Liberia. De heer Riemens zal in de eerste helft van december naar zijn nieuwe standplaatsvertrekken, zo is te Den Haag bekend gemaakt.

Mens of Wolk?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

58

„Hard, koud en trots zijn de Noord-Friezen," luidde het oordeel van de vluchtelingen over de eilandbewoners. „En gierig ook nog. Kijk ze zitten op hun grote, rijke hoeven, terwijl ze ons aankijken alsof we schurftige honden zijn!"

De stempels op de handen waren al lang afgesleten, maar Erlof had nog dikwijls het gevoel dat hij zijn handen achter zijn rug wilde houden, dat hij zich moest schamen voor het feit dat hij een vluchteling was. Hij vond het vreselijk alleen maar dingen te moeten krijgen en nooit iets te kunnen geven. Tussen de mensen in het dorp en erger nog in huis, waar hun nauwelijks het drinkwater werd gegund, voelde hij zich arm en gedrukt. Maar hier in de duinen en op het strand, tussen zee en hemel, alleen met zijn moeder en de vogels, voelde hij zich rijk en vol mogelijkheden; het was alsof de wijde, zonnige ruimte hem vleugels schonk.

„Denk je heus, dat ik in September naar school moet?" vroeg hij.

„Wat denk je dan, jongen? Je bent al zo achter geraakt."

„En jij dan? Wat ga jij doen?"

„Dat zullen we dan wel weer zien — in elk geval ga ik werk zoeken." Dit biezen snijden en vlechten was een seizoenwerk, straks moest zij iets anders zien te krijgen. Gemakkelijk zou het niet zijn. Het eiland bood zo goed als geen werkgelegenheid voor de vluchtelingen. De stemming in de kampen van de Oost-Duitsers was somber, de mensen verdroegen het niets-doen niet; de hoop hadden ze al lang verloren en ze begonnen zichzelf te verwaarlozen. Er kwamen vermissingen voor, er spoelden lijken aan, het was niet gemakkelijk dit leven vol te houden. Anderen — dikwijls oude mensen — werden warrig en dwaas. De kinderen verwilderden.

„We zijn gelukkig, dat we niet in een kamp wonen, Erlof," zei ze. „Jij gaat in September ook naar de gewone school, niet naar de kampschool."

„Alleen tussen die Noord-Friezen?" vroeg de jongen.

„Misschien zijn er nog wel andere vluchtelingenkinderen die zelfstandig wonen", antwoordde zij.

Hij bleef een lange tijd zwijgen. Toen, zonder zijn moeder aan te kijken, zei hij aarzelend: „Als vader nog geleefd had, zou dan alles anders zijn geweest?" Hij staarde naar een kleine eenzame wolk, hoog in de lucht. „Als we met vader — wat denk je, zou hij werk hebben gekregen en hadden we in een gewoon huis kunnen leven en gewone dingen kunnen doen?"

„Wat noem je gewoon? Er is niets gewoons in deze tijd. Het is gewoner jezelf te moeten redden en je eigen brood met biezensnijden te moeten verdienen dan dat je alles in de schoot geworpen krijgt," antwoordde zij.

„Alles in de schoot geworpen krijgen — dat bedoel ik niet, ik wil ook best werken, dat weet je wel. Ik zit liever hier met jou in de duinen dan op school. Maar —," hij aarzelde weer even, keek haar een moment vluchtig aan en zocht toen weer de kleine wolk met zijn ogen: „we zijn zo eenzaam," zei hij, „zo alleen."

— Hij bedoelt: we zijn omringd door vijandigheid en moeten steeds weer vechten, dacht zij.

„Ik weet niet of dat anders zou zijn geweest met vader," zei ze voorzichtig. „Hij was niet sterk meer na alles wat hij had doorgemaakt. Hij was heel ziek. Ik denk niet, dat hij ooit weer gewoon aan het werk had kunnen gaan. En trouwens — wat zouden ze op het ogenblik moeten doen met een professor in de muziekgeschiedenis?"

„Wij hadden voor hem kunnen werken," zei Erlof.

„Ja, we hadden heel graag voor hem willen werken," herhaalde zij zacht, zo zacht dat de jongen het bijna niet verstond.

Beiden dachten ze aan die dag van hun komst in Hoyer, hun wachten op de bank in het ziekenhuisportaal, in een bijna ondraaglijke spanning van angst en vreugde tegelijk. Hoe zullen we hem vinden? had zij gedacht. Erlof heeft hij nog nooit gezien en de jongen heeft nog nooit zijn vader gezien. Hoe zal het zijn? Erlof zelf was doodsbleek geweest, hij had, zoals steeds in die dagen, boven op zijn handen gezeten en geen enkel grapje van 'n voorbijlopende verpleegster had hem tot iets meer dan een bevende glimlach kunnen verleiden. Toen — na een half uur wachten — was er iemand gekomen; het was een vriendelijk Engels meisje in een keurig uniform en met rood gelakte nagels. Zij was van de administratie en zij had een lange lijst bij zich, een lijst met namen van concentratiekampslachtoffers, die in dit hospitaal waren overleden. Onder de naam van Erlof's vader had zij een rode nagel gezet en toen had zij verlegen geglimlacht. Het was al zes maanden geleden, dat hij was gestorven; hij had hier vier weken ziek gelegen. Algehele uitputting, open wonden, er was infectie bij gekomen. Zes maanden geleden...... De hele afgelopen winter hadden ze geen post gehad. Alleen dat briefje met de vestigingsvergunning was overgekomen, als door een wonder. Sindsdien waren in het Oosten alle bestaande maatregelen nog verscherpt. Maar de vreugde om het toekomstige weerzien was er geweest. En al die tijd lag hij begraven in Hoyer.

Het Engelse meisje had haar hand op Lene Stojke's schouder gelegd, een hele overwinning, want een vluchtelinge uit het Oosten is na een reis van twaalf dagen, ook al heeft ze nieuw ondergoed van vitragegordijnen aan en al heeft ze een beetje van haar trots bewaard, niet iets om aan te pakken. Het Engelse meisje legde haar goed verzorgde hand op Lene Stojke's schouder en zei dat het haar speet. Naar die stille jongen, die haar aankeek met ogen alsof hij haar wilde verslinden, durfde zij nauwelijks kijken. Zij had moeder en zoon vriendelijk uitgelaten.

Ze waren buitengekomen, ze hadden niets tegen elkaar gezegd, ze waren gaan lopen, net zo lang totdat er geen huizen meer waren. Daar, in een greppel vol bloeiend pijpkruid, had Erlof voorover op de grond liggen trappen van razernij, teleurstelling en verdriet. Zij had hem laten betijen. Later was zij zijn hoofd gaan strelen. Het had misschien een paar uur geduurd voor ze elkaar schuw hadden durven aankijken. Gepraat hadden ze nauwelijks. Ja, naderhand, over gewone dingen. Zo van: „Heb jij honger?" „Nee, ik heb geen honger." Natuurlijk hadden ze wel honger.

(Wordt vervolgd)

De week in Nederland

Laten Nederlandse ouders hun kinderen te vrij?

Haagse H.B.S.- en Gymnasium-leerlingen zouden te veel nachtelijke fuifjes bezoeken — Is de mentaliteit van de jeugd veranderd? — „Stofzuiger"-elektrische treinen gaan verdwijnen — De uitgever, het grote publiek en de echte kunst — In Memoriam Charley Toorop.

Een waarschuwing, die te denken geeft

Elf rectoren en directeuren van middelbare scholen in Den Haag hebben onlangs in een brief aan de ouders van hun leerlingen geklaagd over het feit, dat de jongelui tegenwoordig te veel fuifjes bezoeken, die dikwijls tot laat in de nacht duren en een ongeschikte uitwerking op opgroeiende kinderen zouden hebben. Enkele bladen hebben deze verklaring onmiddellijk aangegrepen om een onderzoek in te stellen naar, of bij ouders en bekende opvoedkundigen enquêtes te houden over het gedrag van de tegenwoordige jeugd. Het gevolg is, dat het zogenaamde jeugdvraagstuk hier in Nederland weer eens in het middelpunt van de belangstelling staat. Is er werkelijk iets aan de hand met de Nederlandse jeugd tussen 14 en 19?

Men kan aannemen, dat de elf directeuren en rectoren hun brief niet zonder goede gronden hebben geschreven. Degenen, die in Nederland aan het hoofd staan van middelbare scholen, zijn in het algemeen nuchtere mannen, die veel te veel aan hun hoofd hebben om spoedig in een alarmtoestand te raken. Evenmin zijn het kwezels, die de jeugd een pretje misgunnen, of behoren zij — uitzonderingen daargelaten — tot het ras dier ultra-conservatieve isegrims, die zich er niet in kunnen schikken, dat elke opgroeiende generatie nu eenmaal op verschillende punten van een vorige verschilt en die, door de eeuwen heen, hebben gesnoppera over de „oppervlakkigheid" en de „losbandigheid" van „het tegenwoordige opgroeiende geslacht". Elke jeugd heeft haar eigenaardigheden, en wanneer er één groep mensen is, die dat weet en er in de praktijk rekening mee houdt, dan zijn dat de verantwoordelijke leiders van middelbare scholen, die dagelijks tussen jongeren werken.

Wanneer de Haagse rectoren en directeuren zich dus in een brief aan de ouders beklagen over het veelvuldige — en ongecontroleerde — uitgaan van de aan hun zorgen toevertrouwde scholieren kan men rustig aannemen, dat er iets aan de hand is, iets, dat in omvang en algemeenheid van het verschijnsel uitgaat boven de excessen, die er altijd wel eens onder bepaalde groepjes jongeren zijn geweest en altijd wel zullen blijven.

Bij wie de schuld?

Ligt de oorzaak van het verschijnsel waar de Haagse schoolleiders over klagen echter bij de jeugd? Uw briefschrijver — vader van enige middelbare scholen bezoekende kinderen — gelooft het nauwelijks en hij wordt in zijn mening versterkt door de verklaringen van verscheidene opvoeders en kenners van de jeugd, die in het kader van de in de aanvang genoemde enquêtes door de verslaggevers van Nederlandse dagbladen werden ondervraagd. De meeste deskundigen zien niets alarmerends in de mentaliteit van de huidige jeugd. Zij achten haar open, zakelijk en bereid door te zetten en tussen de regels kan men hier en daar zelfs lezen, dat zij de jongeren-generatie van thans zelfs boven die van enkele tientallen jaren terug stellen. Hoogstens klinkt hier en daar wat bezorgdheid over de sterk toegenomen neiging tot zelfstandigheid van de tegenwoordige jongens en meisjes. Zij vragen niet meer, zij doen. Zij kiezen zelf hun vrienden, hun toekomstig beroep, hun vrije tijdsbesteding. In de vakanties gaan zij werken en verdienen het geld, dat zij vervolgens besteden op de wijze die hun goed dunkt.

Wil dat zeggen, dat zij niet voor rede vatbaar zijn? Geenszins. Zeker, op wat zij beschouwen als een „kinderachtige manier van strakhouden" reageren zij met stijfkoppigheid en met de neiging uit de band te springen, als zij daar maar even de kans toe krijgen. Doch voor rede, voor op de juiste wijze toegediende raad, voor maatregelen waarvan hun de noodzaak wordt duidelijk gemaakt en zelfs voor een behoorlijke mate van discipline, als die maar geen „kadaver-gehoorzaamheid" van hen eist, is de opgroeiende Nederlandse jeugd alleszins vatbaar.

Het betreurenswaardige feit doet zich echter voor, dat vele ouders er reeds van tevoren van overtuigd zijn, dat hun kinderen, als zij eenmaal het middelbare-school-stadium, of wat daarmee overeen komt, hebben bereikt, toch hun eigen zin zullen doorzetten en dat het daarom zinloos is hun verboden op te leggen of raad te geven. Vele ouders hier te lande laten hun kinderen uit een zeker gevoel van onmacht, en soms ook uit gebrek aan interesse, veel meer vrijheid, dan zij kunnen verdragen, en dan zij in hun hart wensen, en dit is, naar de mening van uw briefschrijver, en niet alleen naar de zijne, de oorzaak van de overdreven fuiverij, waar de leiders van het Haagse middelbare onderwijs thans over klagen. En daarom doen deze mannen van de praktijk geen beroep op de scholieren zelf, en evenmin op de bestuurders van jeugdorganisaties of op de overheid, die misschien verbodsbepalingen zou kunnen uitvaardigen, maar...... op de ouders.

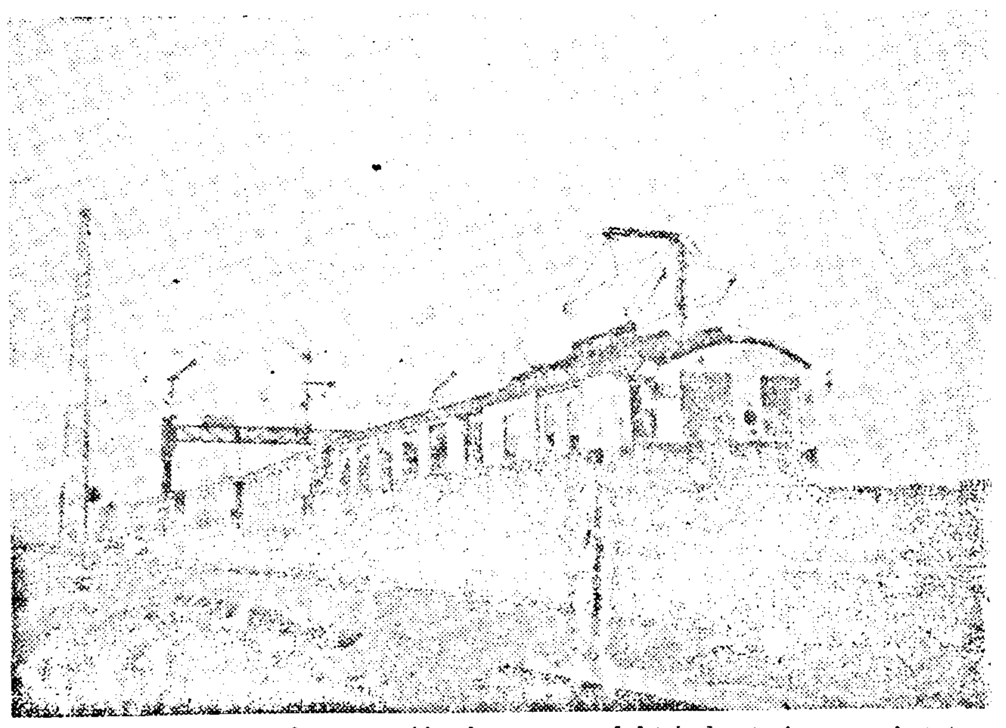
Onmachtige ouders

Het zou voor een team van psychologen en sociologen een interessante en dankbare taak zijn de oorzaken van de onmacht en mogelijk ook de ongeinteresseerdheid na te gaan van vele ouders tegenover hun zelfstandig gelddverdienende en tot laat in de nacht fuivende zoontjes en dochtertjes. Is hier sprake van iets, dat we, met de vrijmoedigheid van een leek op psychologisch gebied, zouden willen aanduiden als een minderwaardigheidsgevoel van de oudere generatie tegenover de jeugd? Zijn wij — de ouderen — zozeer overtuigd van het feit, dat wij de grote problemen van onze tijd niet kunnen kunnen oplossen, dat wij het zelfvertrouwen missen onze kinderen krachtig leiding te geven? Speelt het feit een rol, dat tegenwoordig in Nederland vele middelbare scholieren afkomstig zijn uit maatschappelijke groeperingen, waar de kinderen vroeger slechts bij hoge uitzondering voortgezet onderwijs kregen? Hebben de ouders het te druk met het veroveren van hun aandeel in de hoogconjunctuur en met het krampachtig genieten van het leven, zolang dit nog in vrede en betrekkelijke rust genoten kan worden, om zich intens met hun kinderen bezig te houden? En spreekt misschien de heimelijke overtuiging mee, dat de toekomst van het Westen en van de wereld, zolang er een atoom-oorlog dreigt, verre van rooskleurig is, en dat men de jeugd daarom maar zoveel mogelijk vreugde en vrijheid moet gunnen, nu het nog mogelijk is?

Uw briefschrijver weet het niet, maar hij is er van overtuigd, dat de brief van de elf rectoren en directeuren van middelbare scholen in Den Haag een bijzonder slechte beurt is, nog niet zozeer voor de jeugd, die men nooit geheel verantwoordelijk kan stellen voor haar daden, als wel voor de volwassenen, die niet durven, niet willen of niet kunnen voorkomen, dat de jongelui misbruik maken van de hun gegeven, te grote vrijheid.

Rijdende blokkendozen

De tijd schrijdt voort in ononderbroken looppas en het zijn niet alleen de gedragingen (of misdragingen) van de jongere generaties, die ons daaraan herinneren. Dezer dagen verscheen in de bladen een onopvallend berichtje van de persdienst van de Nederlandsche Spoorwegen. Men beschikt bij deze voortreffelijk georganiseerde dienst thans over zoveel elektrische locomotieven, zo heette het daarin, dat men op de grote sneltrein-trajecten de tot nu in gebruik zijnde gestroomlijnde elektrische treinstellen geleidelijk aan geheel gaat vervangen door sneltreinen, getrokken door elektrische locomotieven. De gestroomlijnde elektrische treinen op hun beurt zullen thans

Een in 1927 genomen foto van één der eerste elektrische treinen op het toen nog maar zeer gedeeltelijk geëlektrificeerde net van de Nederlandsche Spoorwegen. Dit oude, vertrouwde materieel gaat thans uit het gewone treinverkeer verdwijnen.

ingezet worden op boemeltrein-trajecten, d.w.z. routes met vele stopplaatsen, die sinds jaar en dag door elektrische treinen uit de begintijd van de elektrische treinen, de zogenaamde blokkendoos-treinstellen, werden bereden. In de toekomst zullen deze blokkendoos-treinen alleen nog gebruikt worden voor speciale taken, zoals het weekend-vervoer van militairen, en voor dienstwagens van het spoorwegbedrijf.

Dit bericht betekent voor de goede verstaander, dat spoedig weer een hoofdstuk in de geschiedenis van het Nederlandse railvervoer zal zijn afgesloten. Uw briefschrijver herinnert zich nog de indienststelling van de eerste elektrische treinen in Nederland.

De kubusvormige treinstellen met hun houten banken in de derde klasse hadden iets degelijk-Hollands, dat het publiek spoedig over zijn wantrouwen tegenover de toen nieuwe elektrische tractie heen hielp. Feitelijk waren het grote trams en als men door de nauwe deurtjes eenmaal binnen was, had men er de ruimte in. Later kwamen de gestroomlijnde elektrische treinen, lange grijze rupsen met de neus en achtersteven van een Zeppelin. Zij reden harder, en geruislozer, dan de „stofzuigers", zoals het treinpersoneel de oudste elektrische treinen noemde, maar vele reizigers gaven toch de voorkeur aan de oude blokkendozen, die erzoveel stoerder en degelijker uitzagen, en waar men ruimte had voor zijn bagage. Nu worden de snelle rupsen gedegradeerd tot stoptreinen en op de snelroutes rijden een soort zacht-wiegende salonrijtuigen met zowaar „dinner-cars" ertussen. En de „stofzuigers" gaan de weg op van de sissende en rook uitblazende stoomlocomotieven, die tot voor enkele jaren nog veelvuldig voor goederentreinen werden gebruikt, maar waarvan de laatste in 1957 aan de sloper zal worden verkocht. Men moet meehollen met zijn tijd. Men laat daarbij veel achter, wat dierbaar was.

Feestende uitgevers

Dat vinden trouwens ook de Nederlandse boekuitgevers, die onlangs het 75-jarig bestaan van hun bond vierden. Er is daarbij veel gesproken over de taak van de uitgever in het culturele leven en over de eisen, die vroeger en nu aan hem gesteld werden. In de toespraken en ook in het bij deze gelegenheid verschenen gedenkboek klonk meermalen de vrees door, dat tengevolge van de „massa-vorming" de taak van de uitgever zal vervlakken. Sinds boeken niet meer aan een ontwikkelde elite, maar aan een zeer breed publiek verkocht worden, dreigt het gevaar — zo menen sommigen — dat de uitgever steeds minder belangstelling zal krijgen voor uitingen van echte kunst en zich steeds meer zal gaan toeleggen op de aanbieding van boeken, die tot de massa spreken: pretentieloze romannetjes, reisverhalen en populair-wetenschappelijke werken.

Bestaat dit gevaar inderdaad? Er zijn uitgevers, die het betwijfelen. Er zal altijd vraag blijven naar het goede boek en het echte kunstwerk, zo redeneren zij, en als bewijs voeren zij het succes aan, dat goedkope heruitgaven („pocket-editions") van bekende kunstwerken hebben. Bovendien moet men enig vertrouwen hebben in de uitgever. Heeft deze hart voor zijn vak, dan zal hij naast boeken, die door de massa gevraagd worden, altijd bereid zijn een zeker aantal werken van hoger gehalte op de markt te brengen, zelfs al weet hij, dat van deze uitgaven voor liefhebbers der schone kunsten slechts een gering aantal een zodanige populariteit zal verkrijgen, dat zij een groot financieel succes worden.

Het bekende zelfportret van Charley Toorop met de portretbuste van haar vader Jan Toorop en haar zoon Edgar Fernhout, „de drie generaties" geheten.

De tijd holt voort en in haar stormloop haalde zij, in de afgelegenheid van het thans weer stille kunstenaarsdorp Bergen, een groot kunstenares in: Charley Toorop. Deze dochter van de grote schilder-denker Jan Toorop en zelf een groot schilderes, is op 64-jarige leeftijd in haar landhuis aan de voet van de herfstige Hollandse duinen gestorven. Velen beschouwen haar als de grootste Nederlandse schilderes van haar generatie. Zij ging geheel eigen wegen, en wat in haar werk het meest opviel, was de voor een vrouw merkwaardige neiging tot een onbarmhartig-eerlijke, meedogenloze weergave van de werkelijkheid. Zelf trad zij weinig op de voorgrond. Sinds vele jaren vertoefde zij het grootste deel van haar tijd in Bergen, waar men haar vaak, gehuld in haar cape, in de bossen zag wandelen: een markante vrouw, die zich sterk bewust was van haar roeping en letterlijk leefde voor haar kunst. Zonder haar zal het schildersdorp Bergen niet meer zijn, wat het was.

[illegible] anno 1955 fuift (naar de mening van 11 directeuren van middelbare scholen in Den Haag) te veel.

Negen-jarige redt broers en zusjes

Chicago. — Een negen-jarige kleuter Joe Bradley, ging meermalen zijn brandende woning binnen en redde zes broers en zusjes uit het huis. Een zusje kwam echter in de vlammen om. De kinderen, die alleen thuis waren, maakten zich gereed om naar bed te gaan, toen de brand uitbrak. Joe rook brandlucht en wekte sommige van zijn broertjes en zusjes, die reeds door de slaap waren overmand. Sommige droeg hij naar buiten en andere leidde hij aan de hand naar de veiligheid. De broers en zusjes varieerden in leeftijd van twee maanden tot acht jaar. Het omgekomen kind was Denise Bradley, 15 maanden oud.

Rusland vestigt consulaat in Port Said

Port Said. — Tussen Egypte en Rusland is een accoord gesloten, op grond waarvan Rusland in Port Said een consulaat zal vestigen voor de behartiging der Russische belangen in de zone van het Suezkanaal.

Buiten het consulaat-generaal in Cairo zal dit het enige Russische consulaat in Egypte zijn.

Zwitserland wil nieuwe legaties in Latijns-Amerika vestigen

Bern. — De Zwitserse regering heeft aangekondigd, dat zij het parlement zal verzoeken gelden beschikbaar te stellen om twaalf nieuwe legaties in den vreemde te vestigen. Zeven hiervan komen in Latijns Amerika, waarmee Zwitserland steeds nauwere handelsbetrekkingen onderhoudt. De betrokken landen zijn Guatemala, Costa Rica, Honduras, Nicaragua, Nepal, Burma en de Philippijnen. De Zwitserse gezant in Guatemala zal tevens geaccrediteerd zijn in alle andere genoemde Middelamerikaanse republieken. De gezant op Cuba zal deze functie tevens vervullen in Haiti en de Dominicaanse Republiek. Het parlement zal zich over de voorstellen der regering beraden, wanneer het de volgende maand in vergadering bijeen komt.

..'n stormachtige vergadering werd ..s. Kraayenhof van ambt ontheven

..eschiedenis uit de doeken gedaan, doch aanwezige ..ers mocht niets publiceren

..anjestad. — In het lokaal achter de Protestantse kerk was het gisteravond ..ruk, dat menigeen zich tijdens de vergadering met een staanplaats tevreden ..t stellen. De vergadering had ten doel de wijkpredikant van Piedra Plat ..an Nicolaas, ds W. Kraayenhof, al dan niet van zijn ambt te ontheffen. ..aren, stemgerechtigde leden, leden en belangstellenden. Voorzitter van ..erkeraad was ds W. J. Baart.

..s Baart moge er het recht toe ..en gehad, het deed niettemin ..ond aan, dat hij bij de aanvang van ..ergadering de pers verbood aan..ingen te maken. Achtereenvolgens ..en verschillende brieven van en ..ds Kraayenhof voorgelezen, kort..de gehele geschiedenis werd uit ..oeken gehaald. De voorzitter werd ..r telkens onderbroken en zo ver..s het ook de volgende sprekers. ..was een stormachtige vergadering. ..verweer van ds Kraayenhof was ..elijk opgesteld door zijn juridisch ..eur, mr Klokke.

..n beide zijden werd openhartig ..oken. Toen mr Klokke het woord ..le, werd hem op zeker ogenblik ..woord door de voorzitter ontnomen. ..Schaafsma kon zich niet vereni..met de procedure van de verga..g, toen op zekere ogenblikken niet-stemgerechtigde leden aan het woord werden gelaten.

Ten lange leste werd tot stemming overgegaan. Van de 99 stemgerechtigde leden hadden er 92 hun stembriefjes ingeleverd. Een commissie van drie werd benoemd om de briefjes te tellen. Het resultaat was als volgt. Blanco stemden 4, voor de ontheffing van ds Kraayenhof uit zijn ambt stemden 58 en tegen 30 leden.

De voorzitter deelde hierop aan de vergadering mede, dat als gevolg van de stemming ds Kraayenhof van zijn functie ontheven is. Tegen het middernachtelijk uur werd de vergadering gesloten.

Intereiland wedstrijden

San Nicolaas. — Het volgend weekeinde zal een voetbalteam van de Lago naar Curaçao gaan, om daar op Suffisant te spelen tegen een elftal van de CPIM.

Tezelfdertijd zal een softballteam uit Curaçao naar Aruba komen, om in het Lago Sport Park tegen een combinatie van de Lago te spelen.

Club Suriname ontvangt Sinterklaas

San Nicolaas. — Het belooft zondag 4 december een overweldigende drukte te worden in Club Suriname, als daar Sinterklaas en zijn trouwe knecht hun intrede zullen doen. Nu reeds hebben zich 415 kinderen van leden en buitengewone leden opgegeven om aan het feest deel te nemen. Hoe al deze kinderen met hun respectieve ouders en belangstellenden in de club een plaats zullen vinden, is ook het actieve bestuur momenteel een raadsel, doch men hoopt hiervoor alsnog een oplossing te zullen vinden.

Bezoek op Lago

San Nicolaas. — In onze editie van woensdag jl. berichtten wij reeds, dat dr Edward Pack met de „Santa Rosa" op Curaçao was aangekomen en was doorgereisd naar Aruba, voor een bezoek van twee weken aan de Lago. Van officiële zijde vernamen wij thans, dat het hier een routine-bezoek betreft voor technische aangelegenheden. Dr Pack is verbonden aan de Esso Engineering Research Laboratory te New Jersey.

Op doorreis van Amerika en Colombia kwamen hier eveneens enige functionarissen van de Standard Oil.

..nkelweek van 19 tot en met .. december

..anjestad. — Op verzoek van de ..niging van Handelaren is de feest..chting, welke werd aangelegd ter ..enheid van het Koninklijk bezoek ..de Nederlandse Antillen, niet af..ken, daar men toen reeds plan..koesterde deze verlichting weer ..bruiken in de Kersttijd. Deze ..en zijn thans verder uitgewerkt, ..omtrent de Voorzitter van de ..niging ons het volgende mede..le.

..de week van 19 tot 24 december ..er door de Arubaanse Vereniging ..Handelaren een winkelweek wor..georganiseerd, waarbij de verlich.. welke bij het Koninklijk bezoek ..gebruikt, opnieuw ontstoken zal ..en. De winkels sluiten des mid..op de gewone tijd, 18 uur, doch ..n weer geopend worden van 19.30 ..2.00 uur.

..zal getracht worden op verschil..plaatsen te Oranjestad en te ..Nicolaas via microfoons Kerstmu..ten gehore te brengen en Kerst..n te plaatsen.

Zware sneeuwstorm te Stockholm

Stockholm. — In Stockholm is de eerste zware sneeuwval van het winterseizoen gevallen. Duizend arbeiders waren bezig de straten vrij te maken In geheel Zweden worden temperaturen beneden nul geregistreerd.

Gistermiddag arriveerden op het Prinses Beatrix-vliegveld de heer en mevr. O. Kuyn en de twee kinderen. De heer Kuyn, hoofd van de verkoop-afdeling van de K.L.M., was begin augustus naar Nederland vertrokken om daar een cursus te volgen van moderne verkoop. Wij heten de familie Kuyn van harte welkom.

A. B. C. vergaderde en koos de heer C. HEEMSKERK tot voorzitter

Oranjestad. — Het bestuur van de Aruba Boating Club had er verstandig aan gedaan de jaarlijkse algemene ledenvergadering te beleggen in Trocadero en niet in het clubgebouw, want op de latere avond viel de regen bij stromen neer. Het belangrijkste van de vergadering was de verkiezing van een nieuw bestuur door het bedanken van leden van het oude bestuur.

Tot voorzitter werd gekozen de heer C. Heemskerk. De heer Heemskerk is een der oprichters van de club geweest en heeft lange tijd de voorzittershamer gehanteerd. Wegens zijn vertrek naar Nederland, waar hij zijn verlof heeft doorgebracht, had hij zich indertijd niet verkiesbaar gesteld. Tijdens zijn verlof heeft hij in Nederland veel voor de Boating Club, welke hem na aan het hart ligt, kunnen doen en het is veel aan hem te danken geweest, dat de club door de A.N.W.B. werd erkend. De leden hebben zijn verdiensten gewaardeerd door hem andermaal tot voorzitter te kiezen. De aftredende voorzitter, Modesto Oduber, heeft echter ook veel tot stand kunnen brengen, doch zijn studie moest voor gaan en kon hij zich niet candidaat stellen.

Tot onder-voorzitter werd gekozen de heer J. M. Hoen, tot secretaris de heer A. Cloo, tot penningmeester de heer P. E. Ernandes. Commissaris van materiaal werd de heer A. Paape, clubbeheerder de heer M. Visman en tot commissaris belast met het toezicht op de jachthaven de heer Niki Ecury. Verder werd er nog een kascommissie benoemd, bestaande uit de heren E. Kervel, M. Wolter en Coco Dirksz. Het bestuur en de commissieleden werden na de verkiezing geïnstalleerd.

Hierbij bieden wij de nieuw benoemde leden van het bestuur en de commissies onze gelukwensen aan en spreken daarbij de hoop uit, dat de Aruba Boating Club haar goede naam steeds hoog zal blijven houden.

Bonaire

Lezing en film over ballonvaart

Kralendijk. — Door medewerking van het Bestuur van de A.N.V. afdeling Bonaire, was het mogelijk dat de heer en mevrouw Boesman een lezing hielden. Dit gebeurde Maandagavond om half negen in de bioscoopzaal in Kralendijk. Er waren veet belangstellenden. De voorzitter van de A.N.V., de heer L. D. Gerharts, opende de avond. Daarna vertelde Mevrouw Boesman over: Reisavonturen in een ballon boven Nederland en Africa. Het publiek was ook in de gelegenheid om schriftelijk vragen te stellen, die door de heer Boesman beantwoord werden. Er werden twee films vertoond n.l. de Televisie-Ballonfilm en de Internationale ballonrace.

Voetbal

Kralendijk. — Deze week hebben wij kunnen genieten van twee mooie voetbal wedstrijden, die weliswaar niet op eerste klas peil stond, maar die toch te zien gaven wat onze jongens kunnen presteren. Maandagmiddag speelde Deportivo Bonaire tegen een elftal van de Willem v.d. Zaan". Het spel eindigde met een 1-1 gelijkspel. Dinsdag speelde Deportivo tegen de H.B.S. Deze wedstrijd werd door de Bonairianen met 2-0 gewonnen.

Thanksgiving day op Lago

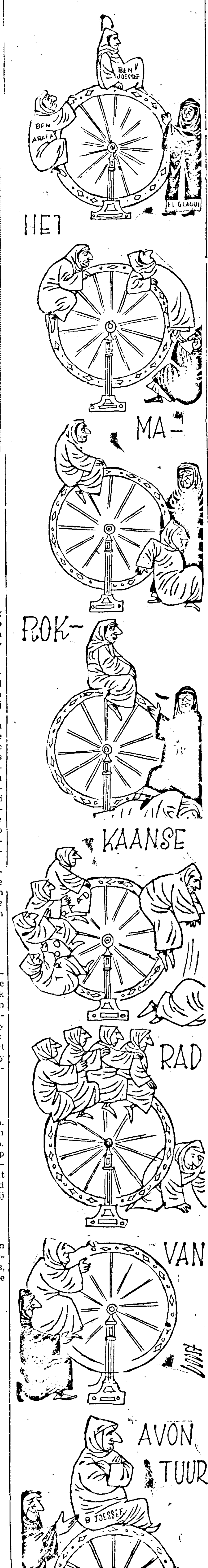
San Nicolaas. — De vierde donderdag van de maand november is de dag waarop het Amerikaanse volk dank brengt voor de vele goede gaven hen door God gegeven. In alle Amerikaanse staten is Thanksgiving Day een erkende feestdag. In de Lago Colony werd deze dag herdacht met een plechtige dienst in de Community Church en des avonds waren er verscheidene officiële diners.

Dr van Beek naar de K.L.M.

Oranjestad. — Naar wij vernemen zal dr G. E. van Beek, thans chef van de Geneeskundige Dienst op Aruba, in dienst treden van de K.L.M. op Curaçao. Dr Van Beek had zijn ontslag ingediend bij het Gouvernement en zal in februari naar Nederland vertrekken met verlof. Daarna zal hij naar Curaçao gaan.

Rome. — In Pavia in Italië is men begonnen met het ontsmetten van verscheidene huizen, bioscopen en café's, nadat gebleken was, dat een 85-jarige inwoner aan lepra leed.

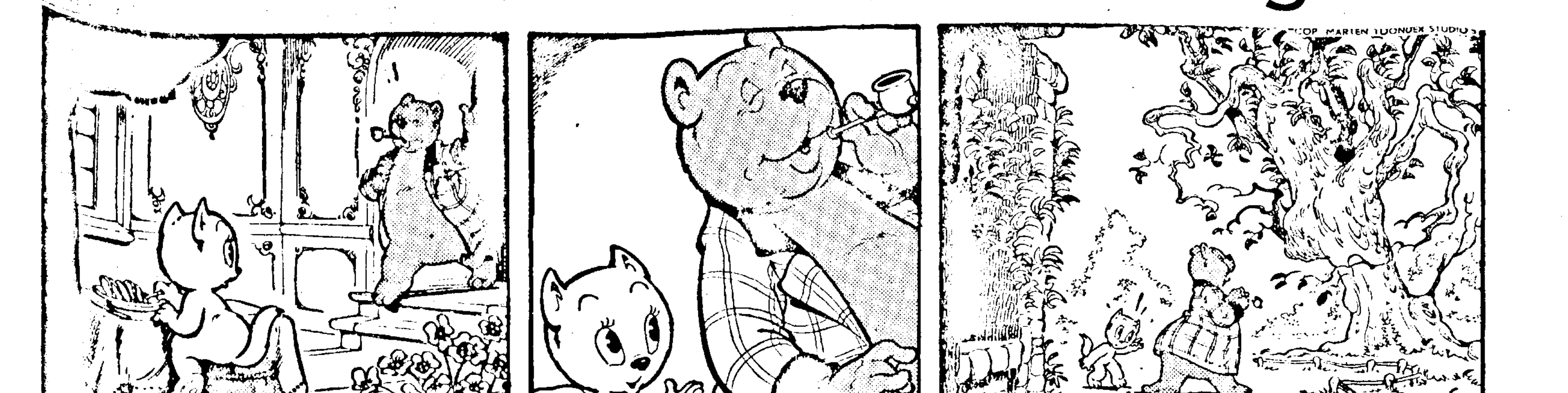
Amigoe-film

Ver. Staten leveren Japan twee torpedobootjagers

Tokio. — De Verenigde Staten hebben Japan twee torpedobootjagers geleverd van 1.500 ton elk, overeenkomstig een tussen beide landen gesloten overeenkomst. De schepen hadden elk een Japanse bemanning van 330 koppen, opgeleid in Amerika. De Japanse marine telt nu vier torpedobootjagers en nog een aantal minder grote vaartuigen als fregatten en landingsboten.

Ollie Bommel en de Knollengaard

..8 — De volgende morgen zat Tom Poes al vroeg aan het ontbijt. Na een flinke nachtrust had hij alle vermoeienissen van de vorige dag vergeten en gelukkig had hij in het meer geen verkoudheid opgelopen, zodat hij een flinke eetlust had.

Maar dat had heer Bommel niet. Toen hij een half uurtje na Tom Poes beneden kwam had hij reeds een pijp opgestoken.

„..ten?" sprak hij. „Ik mag er niet aan denken. Ik heb andere gedachten aan het hoofd, jonge vriend! Wanneer men met 't opwekken van zijn stamboom bezig is heeft men geen tijd voor gebeuzel als je begrijpt, wat ik bedoel. Komaan, volg me. We gaan naar de tuin om te kijken of er al iets opgekomen is!" ....

„Hm", zei Tom Poes. „Dat kan nog niet veel zijn in één nacht, heer Ollie. „Zo vlug groeien er geen appelbomen."

„Onzin!" riep heer Bommel uit. „Dit is geen gewone appelboom. Dit is mijn nieuwe stamboom en die is iets heel bijzonders, dat begrijpt een kind! Zo'n soort plant heeft trouwens geen tijd te verliezen — hij is er of hij is er niet, als je begrijpt, wet ik bedoel!"

Nu, het bleek, dat heer Ollie een beter inzicht in de groei van stambomen had dan Tom Poes; daar was hij nu eenmaal een heer van stand voor. ....

Want toen ze in de hoek van de tuin kwamen waar hij de vorige middag met zorg zijn appel onder de grond had gestopt stond daar een forse plant. Het was een reusachtige, knoestige appelboom met klauwende takken, die al het lagere struikgewas opzij gedrongen had. ....

„Drommels!" mompelde heer Ollie verrukt. „Het is toch verbazend wat men allemaal doen kan als men een Bommel is!"

Van de Nederlandse voetbalvelden

Sportbladen oefenen critiek op wedstrijd tegen Saarland

De meeste sportbladen, o.a. de Sportkroniek, zijn niet erg te spreken over de wijze, waarop het Nederlandse Elftal de wedstrijd van Saarbrücken wist te winnen. Sommige spreken zelfs van een blamage en de Sportkroniek zegt o.a. in een uitgebreid artikel en verslag van deze harde wedstrijd: Er is reden voor de KNVB om spijt te hebben, dat men de wedstrijd tegen Saarland heeft ingelast. Verder schrijft de Sportkroniek, dat wat in Saarbrücken gebeurd is, heel erg is, omdat daar niet — zoals in elk elftal wel eens kan gebeuren — een of twee spelers zich aan onsportiviteit te buiten zijn gegaan, maar het hele elftal — op uitzondering van De Munck en in zekere mate Schaap — heeft een werkelijk hard en zeer onsportieve strijd gestreden, die tegen de zeer sportief en sympathiek spelende Saarlanders een wel buitengewone slechte indruk heeft gemaakt.

Ja, dat zijn al de gevolgen van het betalend voetbal. Een overwinning brengt f. 150.— voor iedere speler en zo'n buitenkansje wordt dan met hand en tand verdedigd. Het is te hopen. dat de Technische Commissie strenge maatregelen zal treffen om zulk een gebeurtenis in het vervolg te voorkomen. Ons nationale team krijgt echter spoedig reeds een kans zich te rehabiliteren. Op 14 december zal het Nederlands Elftal in het Feyenoord-Stadion een wedstrijd spelen tegen de zeer sterke Duitse Profclub Rot Weiss uit Essen ten bate van de vluchtelingen. De Heer Ko Leoni, voorzitter van de afdeling Rotterdam van de Lions Club, hoopt na afloop van deze interessante wedstrijd een chèque van een ton aan de Burgemeester van Rotterdam te overhandigen voor dit zo sympathieke doel. Het Feyenoord-Stadion wordt voor deze wedstrijd gratis beschikbaar gesteld. Hier zien wij dus weer een verheugende gebeurtenis: de sport te bate van de nood der mensheid.

In de Amateur-eerste klasse is de spanning in de diverse afdelingen ook al groot. In A voeren West Frisia, RFC en DWV een verwoede strijd om de leiding, terwijl in B de spanning nog veel groter is. Hier zijn het Hengelo, Robur et Velocitas, WVC, Zwaagwesteinde en Sneek, die elkander de eerste plaats betwisten. Zeer opvallend was het resultaat van de Zondag jl. gespeelde wedstrijd Sneek-Robur et Velocitas. Het tot nog toe ongeslagen Robur verloor deze wedstrijd met liefs 8-1. In afdeling C staat Vlissingen aan de kop, echter opd e voet gevolgd door TSC, VSV '34 en Brabantia. En wat gaat deze zondag gebeuren in de Hoofdklasse? Komt de goede Sint reeds vroeg met zijn surprises? De competitie is wel uitermate specatulair, wij menen wel te mogen zeggen, dat wij in geen jaren een dergelijke spannende comptitie en wedloop hebben meegemaakt.

Met Excelsior is Eindhoven morgen in de Hoofdklasse A nog lang niet klaar, hoewel de Rotterdammers het vorige week lelijk hebben laten liggen tegen Fortuna '54. Het is de vraag of de wisselvallige voorhoede van de Brabanders tegend e sterke verdediging van de Maasstedelingen dikwijls tot scoren zal komen. In Den Haag zal het Zuiderpark, het mooie voetbalpark van ADO, wel uitvtrkocht zijn nu Fortuna '54 op bezoek komt. Misschien hier een kleine verrassing? Maar dan moeten de Hagenaars heel wat beter spelen dan in de wedstrijd tegen Roda Sport, maar misschien kan de Haagse spil Jans de Limburgse stormram Appel bedwingen. Oppassen is het voor de leiders Sparta, want Stormvogels is momenteel zeker geen tegenstander om te onderschatten, terwijl VVV het veel gemakkelijker heeft te Dordrecht ttgen EBOH.

In de Hoofdklasse B steekt de match Elinkwijk — Willem II verre boven al de andere wedstrijden uit. De Utterrein nog geen enkele punt verspeeld rechtenaren hebben dit jaar op eiger en hoewel de Tricolores uit Tilburg meer routine bezitten, toch geloven wij wel, dat er winst zal zitten in deze ware titanenstrijd voor de leiders. Intussen mag men zich ook wel afvragen, wat DFC gaat doen op eigen terrein nu wederom een zeer sterke club met name Sportclub Enschede de tegenstander is van de Dordtenaren, zullen zij zich herstellen van de laatste nederlagen?

Het programma luit:

A: Excelsior — Eindhoven. ADO — Fortuna, Ajax — Blauw Wit, Noad — Limburgia, HVC — DOS, Rigtersbleek — Amsterdam, EBOH — VVV, Vitesse — NAC, Stormvogels — Sparta.
B: Feyenoord — De Graafschap, DFC — Sportclub Enschede, EDO — Alkmaar, Elinkwijk — Willem II, GVAV — Emma, Rapid J.C. — De Volewijckers, Sittardia — BVV, PSV — Schev. Holland Sport, SVV — MVV.

Betalende eerste klasse:
A: Xerxes — NEC, DWS — Velocitas, Herenveen — AGOVV, Go Ahead — Enschedese Boys, PEC — VSV, Veendam — De Valk.
B: Baronie — Zwolse Boys, Blauw Wit — Be Quick, ONA — Leeuwarden, Heracles — Haarlem, Helmond Hermes — DVS.
C: Zwartemeer — UVS, Hilversum — Helmondia, TOP — KFC, Zeist — Oosterparkers, ZFC — Fortuna VI. Tubantia — DOSKO, Oldenzaal — Volendam, Wilhelmina — DHC.

Voorlopig geen zaligverklaring van Keizer Karel I

Vaticaanstad. — Van Vaticaanse zijde werd vernomen, dat een voorlopig onderzoek inzake het leven van de laatste Oostenrijkse keizer, Karel I, heeft aangetoond, dat er niet voldoende reden is voor zijn eventuele zaligverklaring. Het wordt nochtans niet uitgesloten geacht, dat de Vaticaanse Congregatie der Riten, het orgaan, dat belast is met alle zalig- en heiligverklaringen, te zijnertijd de zaak nader zal bezien om te beslissen over de vraag, of een formeel proces voor zijn zaligverklaring zal worden geopend. Keizer Karel, die tevens apostolisch koning van Hongarije was, regeerde van 1916 tot 1918. Hij overleed te Funchal op het Portugese eiland Madeira in 1922 in de ouderdom van 34 jaar. Zijn 63-jarige weduwe, Zita van Bourbon-Parma, woont te New York. Zijn oudste zoon, de 43-jarige aartshertog Otto van Habsburg, is president van de Oostenrijkse troon.

Koning Haakon werd 83 jaar

Oslo. — De Noren in Noorwegen en overal elders in de wereld vierden eergisteren het gouden regeringsjubileum van koning Haakon. 's Morgens werd de koninklijke standaard gehesen van het staatsziekenhuis te Oslo, waar de 83-jarige koning wordt verpleegd. In Juni brak hij zijn dijbeen. De officiële feestelijkheden zijn uitgesteld, totdat de koning voldoende zal zijn hersteld om eraan deel te nemen. De gemeenteraad van Oslo en die van Bodoe besloten een standbeeld voor de koning te doen oprichten.

De Hertog van Edinburgh bezocht de première van de film „Cockelshell Heroer" in het Empire theater in Londen. Voor de aanvang van de film werden vele filmsterren aan de hertog voorgesteld. Elizabeth Taylor geeft de Hertog een handje, naast haar, Michael Wilding haar echtgenoot.

Sport-nieuws

Londen. — De Sportcommissie van de internationale motorrijders federatie heeft in een speciale zitting in hoogste instantie uitspraak gedaan in de zaak tegen de renners, die tijdens de Grote Prijs van Nederland — de TT te Assen — met staking hadden gedreigd. Zij wilden dat de startgelden met ongeveer £ 20 zouden worden verhoogd.

Veertien renners werden gestraft met een schorsing van zes maanden, ingaande 1 januari 1956. Het zijn Geoff Duke, wereldkampioen in de 500 cc klasse; R. Armstrong, Brown, Campbell, Dave, Fitton, Health, Hempleman, Houseley, Matthews, Merphy, Alpina, Stormont en de Italianen Colzago, Masetti en Milani.

De uitspraak van de commissie is definitief en zonder appèlmogelijkheid. Zij betekent voor de renners, dat zij door de schorsing voor vier van de negen wedstrijden, die voor het wereldkampioenschap metellen, uitgeschakeld zijn.

Londen. — Krachtens een besluit van de bijzondere commissie van de FIM, die onder leiding van Piet Mortier heeft vergaderd, zal de internationale motor-zesdaagse nog zwaarder worden. Door vergroting van de ploegen wil men bovendien nog bereiken, dat de strijd zoveel mogelijk in het terrein wordt beslist en niet in de race van de laatste dag op een circuit. De nachtelijke etappes zijn weggevallen.

Cortina Dampezzo. — Japan heeft voor de Olympische Winterspelen ingeschreven op de volgende nummers: Ski: afdaling, reuze slalom en speciale Slalom; Springen; Hardrijden, 500 m., 1500 m., 5000 m. en 10.000 m.

Peking. — Bij schietwedstrijden te Peking hebben drie Russische schutters het wereldrecord met een legergeweer verbeterd. Pereterin, Shamburkin en Gubernatorov scoorden respectievelijk 541, 534 en 532 punten .Alle drie deze cijfers liggen boven het wereldrecord van de Zwitser Schmidt, dat 531 punten was.

's-Gravenhage. — Zeer waarschijnlijk zullen de Engelse Middlesex Wanderers in Mei 1956 enkele wedstrijden in Nederland spelen. Deze tour zou op verzoek van de K.N.V.B. worden georganiseerd met het oog op de ontmoeting van het Nederlandse elftal amateurs tegen Schotse amateurs op 31 Mei 1956.

Wenen. — Evenals de Britse pers keuren de Oostenrijkers de onsportieve strijdwijze af in de wedstrijd Wales — Oostenrijk. „Wiener Zeitung" zei, dat het veld meer op een eerste hulppost bij ongelukken leek dan op een voetbalwedstrijd. De methoden van Wales hebben niets met voetbal te maken. De „Arbeiter Zeitung" noemde de wedstrijd een droevig hoofdstuk in de geschiedenis van de voetbalsport. Toch verheugen de Oostenrijkse bladen zich over de 2-1 overwinning.

De Oostenrijkse ploeg is inmiddels met Wagner, die zijn kuitbeen brak, per vliegtuig naar huis teruggekeerd. Er waren speciale maatregelen getroffen voor de gewonde. In Engeland beschouwt men algemeen als een sportieve geste van Wagner, dat hij vóór zijn vertrek verklaarde, dat zijn tegenstander geen schuld treft voor het ongeval. Melvyn Charles en ik renden samen naar de bal. Het was zuiver ongeluk. Charles moet zich er niets van aantrekken, aldus Wagner.

Gagreb. — De Rus Smyslov heeft het internationale schaaktournooi te Zagreb gewonnen. Hij bezette met 14½ punt de eerste plaats. Tweede werd de Joegoslaaf Maranovic met 12½ punt; drie was Gligoric met 12 punten en vier Divkow met 11½ punt.

Havana. — Het wereldkampioenschap zeilen Starklasse is gewonnen door de titelhouder Carlos Decardenas uit Cuba met de boot „Kurusk". Hij behaalde in totaal 170 punten.

De laatste manche werd gewonnen door de Europese kampioen, de Italiaan Straulino; tweede werd een zoon van de kampioen Jorge Decardenas met „Kurusk IV".

NIEUWS IN HET KORT

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 18 november 6.733.000 vaten tegen 6.163.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

173 Met een gekreun strekt Tsacha zijn rug. Zijn verwondingen steken en branden doch hij slaat er geen acht op. Hij weet, dat een groep Noorse krijgers de dans ontsprongen is, en met één grimmig gezicht strompelt hij in de richting, waarin hij hen zag verdwijnen. Te midden van de gesneuvelde Noren en Nomaden richt zich een gestalte met moeite overeind. ....

„Water, heer Tsacha, een slok water, wij streden naast elkaar; hebt ge dat vergeten?" Doch Tsacha luistert niet, en met een laatste krachtsinspanning gilt de man hem na: „Sterf dan, hond, zoals gij mij laat sterven. Geen jakhals zal om uw dood janken! Gij, die minder zijt dan een jakhals!" Even wendt Tsacha zich om en zijn blikken glijden afwezig over het slagveld. ... .

Dan verdwijnt zijn gestalte wankelend achter een heuvel. Het machtige zwaard rust zwaar in zijn hand en plots bemerkt hij het gewicht van het enorme wapen. Vreemd, in het gevecht had hij daar geen merkbare hinder van, integendeel scheen het toen merkwaardig licht. Hij fronst de wenkbrauwen. Met Tyrr in de vuist kan hij opnieuw de strijd aanbinden tegen de Noormannen, het gebroed, doch wellicht is het beter te wachten tot zijn wonden genezen zijn en hij het zwaard weer hanteren kan als voorheen.

Strompelend zet hij zijn weg voort Geleidelijk gaat de drassige grond over in de droge steppe. Zwaarder en zwaarder wordt het glinsterende zwaard in zijn hand, en steeds langzamer komt hij vooruit. Ja, het is zeker beter de strijd uit te stellen tot hij weer geheel genezen is. Op een veilige plaats zal hij zijn wonden verzorgen en dan...... „Ha, dan veeg ik het Norengebroed van de aarde en met hen de oude afstandse Bor Khan", mompelt hij schor. Opeens treft een vreemd geluid zijn oor. In de beschutting van een laag bosje staat hij stil en zijn blikken glijden over het kale steppenland. De adem stokt hem in de keel. Hoog in de lucht cirkelen een aantal donkere stippen; de arenden van Bor Khan.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Kinderplaatjes 17.15 Apèritief 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di noticia 18.30 Nieuws 18.40 Ned. commentaar 18.45 After Dinner 19.00 Kinderprogramma 19.30 Wat de handel biedt 20.30 Melodie en Rhythme. 21.00 Curom Juke-Box. 22.00 Gramofoonmuziek. 22.15 Muziek in dance tempo. 23.00 Sluiting.

Zondag.

9.00 Protestantse Studiodienst 10.00 Klassieke Zondagmorgenmelodie 11.00 Klassiek gramophoonplaten 11.30 Klaske morgenwijding 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Jan Corduwener 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

15. 00 Concert No. 8 17.15 Apèritief' 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.30 Nieuws 18.45 Voor de Katholieke jeugd 19.00 Kinderprogramma 19.10 Gramophoonplaten, 19.30 Curom's Hit Parade 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Non moure la Musica 21.00 De stem van Amerika 22.00 Canciones Rancheras 22.15 Nieuws en Sluiting

RADIO HOYER:

17.00 Tea at five. 17.30 Met Duitse musici 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.30 Met de jarigen in de lucht 18.45 Kinderrozenhoedje 19.10 Gevarieerd programma 19.30 Hoorspel 19.45 Programma van Gasmaatschappij, 20.15 Gevarieerd prgoramma 20.30 Hoorspel 20.45 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting. ....

Zondag ....

10.00 Kath. Zondagmorgen 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot. Zondagmorgen 11.30 Hindostaanse programma 11.45 Frans programma 13.00 Sluiting. 17.00 Met de jarigen 17.30 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Conjunto Lirico Antillano 20.30 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting ..

P.C.J. .. ....

18.37 Ouverture 18.42 Hersengymnastiek, Nieuws. 19.17 Dansmuziek. 19.31 Zondagavond -Amusement in Loosdrecht. 20.01 De Week in Nederland. 20.11 Wereldkampioenschappen wielrennen in Italië. 20.20 Voor de West 20.51 Nieuws 20.53 Beursoverzicht. 20.55 Avondgebed: 20.58 Sluiting.

AVROS .....

17.00 Populaire melodieën 17.30 Dansmuziek 18.00 Kent Gij Uw Land 18.45 Nieuws 19.00 Jukebox Saturday Night 19.30 Advertenties 20.00 Dansmuziek 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag 17.00 Voor de jarigen 17.15 Voor kinderen 17.30 Vertellingen van Hoffman 18.45 Guitaar-intermezzo 19.00 Nieuws 19.10 Sportjournaal 19.25 Een zet voor Suriname 19.30 Dienst Welzijnszorg 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

Invoering internationale grenspas voor auto's overwagen

Genève. — Mogelijk zal tegen Pasen 1956 een internationale grenspas voor auto's worden ingevoerd, waardoor een einde komt aan het bestaande triptieksysteem voor auto's. Dit werd meegedeeld door de economische commissie voor Europa van de Verenigde Naties na een bijeenkomst van douane- en reisdeskundigen uit 14 Europese landen. Voorts werd een voorstel besproken voor de invoering van een autopas, welke voor onbeperkte reizen naar alle landen, die zich bij het systeem zouden aansluiten, geldig zal zijn. Volgens de commissie zou echter nog een diepgaand onderzoek in bepaalde landen nodig zijn, voordat het laatste systeem kan worden ingevoerd.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 18.30 kantoor tel. 2307
Van 18.30 — 28 Nov. 07.00 B. J. Lubbers tel: 2928 — 2307
B. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 3 Dec 12.00 uur E. C. de Haseth, (stad) tel. 23179
Kl. St. Michiel 2.
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
Zat. en Zond. W. Batelaan tel. 2843
Geneeskundige Dienst
Dr. Comperts, tel. 2497, B. g. g. 2409

Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer H. M. van Delden kunnen worden opgebeld onder No. 0—43188,
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
Zaterdag F. R. van Rosevelt tel: 2440
Zond. P. W. K. Zuiderent tel: 2950

Scheepsagentschap
Van 07.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 08.00 — 08.00 G. W. Overdijkink tel: 3412
Van 08.00 — 08.00 G. H. v. Leeuwen tel: 2054

Dokafdeling.
Van 12.30 — 17.30 tel. 2276; G. Kreffer
Van 17.30 — 28 Nov. 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO
Zat. „L'Henroique Monsieur Boniface"
Geen kinderen beneden 16 jaar.
Zond. „The City That never sleeps"
Geen kinderen beneden 18 jaar.

Wenen. — Te Wenen is vernomen, dat de olieproductie van Roemenië dit jaar geraamd wordt op 10.560.000 ton tegen 6,6 millioen ton in 1938.